

உ
கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ - தாண்டவராயசுவாமிகள் அருளிச்செய்த

கைவல்ய நவநீதம்.

மூலம்.

இஃது
சமிவனக்ஷேத்திரமென்னுங்
கோயிலூர்
ஸ்ரீ - முத்துராமலிங்கசுவாமிகளின்
ஆதீனத்திற்குரிய
ஸ்ரீ - சிதம்பரசுவாமிகள்
மாணாக்கர்களிலொருவராகிய

அ - இராமசாமிச்சுவாமிகளால்

பலருடையவேண்டுகோளின்படி
பலபிரதிரூபங்களைக்கொண்டு
பரிசோதித்து

சென்னை:
மிமோரியல் அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இரண்டாம்பதிப்பு.

நந்தனவருஷம் சித்திரைமீ.

இதன்விலை அணா - ௨.

விளம்பரம்.

அ - இராமசாமிச்சுவாமியவர்களால்
அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்ட

கருமம், பக்தி, யோகம், ஞானம், இவைகளுக்குரிய:—

இப்புத்தகங்கள் சிதம்பரம் ஆயிகுளந் தென்கரையிலிருக்கும் - அ - இராமசாமிச்சுவாமிகள் புதுமடாலயத்திலும், சென்னபட்டணம் முத்தியாலுப்பேட்டை மண்ணடிக்கடுத்த முத்துமாரிசெட்டிதெருவு ௩௬ - வது நெம்பர் வீடு வே-ஆறுமுகம்பிள்ளை யவர்களிடத்திலும், ஷை சென்னபட்டணம் முத்தியாலுப்பேட்டை பவழக்காரத்தெருவு ௨அ - வது நெம்பர் வீடு - மு - ருகு - க - கடையிலும், ௩௧ - வது நெம்பர் வீடு - குமா - பெரி - கடையிலும், கசு௩ - வது நெம்பர் வீடு-ராம - மு - கடையிலும், ஷை சிதம்பரந் தேரோடுங் கீழை, வீதி, ஸ்ரீமத் மு - சதா - சதாசிவதீக்ஷிதசுவாமியவாளிடத்திலும், மதுரை புதுமண்டபத்திற் புத்தகவியாபாரஞ்செய்யும் சண்முகம்பிள்ளையவர்களிடத்திலும், கிரயத்துக்குப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

பலருடைய வெண்டுகோளின்படி இன்னம் பல அருமையான சாஸ்திரங்கள் அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தப்படும்.

ஷை புஸ்தகங்கள் வேண்டுமானால், வெளியூரார் புத்தகக்கிரயமும், ஷைபுஸ்தகங்களைவருவித்துக்கொள்ள ஸ்டாம்பு ஒட்டும் தபாற்செலவும், ஷைபுஸ்தகங்கள் தவறிப்போகாமல் போஸ்டாபிசார் ஒப்பித்தற் கேதுவான ரிசிஸ்தர் செலவும், ஷைக்காகத் தெரிவிக்குங் கடிதச்செலவுஞ் சேர்த்து ரூபாயை மணிஆர்டர்செய்து புத்தகங்களை பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

வாலியூபேயே பிலனுப்பக்கேட்கிறவர்கள் தபால்சார்ச்சும் மணியார்டர் பீசும் முன் அனுப்பவேண்டும்.

நூற்பயன்.

இந்நிலந்தனிற்கைவல்யநவநீதமெனப்பேரிட்டு
நன்னிலமருவுநாராயணன்சொன்னஞான நூலைப்
பன்னியாராய்ந்துபார்ப்போர்பரமார்த்தசொரூபமாகி
அன்னியவனர்த்தம்பொய்யாயானந்தமெய்யாய்வாழ்வார்.

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கைவல்யநவநீதம்

மூலம்.

தத்துவவிளக்கப்படலம்.

பொன்னிலமாதராசை பொருந்தினர்பொருந்தாருள்ளம்
தன்னிலந்தரத்திற்சீவ சாட்சிமாத்திரமாய்நிற்கும்
எந்நிலங்களினுமிக்க வெழுநிலமவற்றின்மேலாம்
நன்னிலமருவுமேக நாயகன்பதங்கள்போற்றி. (க)

ஈன்றளித்தழிக்குஞ்செய்கைக் கேதுவாமயனும்மாலாய்
ஆன்றவீசனுமாய்த்தானே யநந்தமூர்த்தியுமாய்நிற்கும்
மூன்றமுத்தனுமாயின்பப் புணரியாதவனுய்நாளும்
தோன்றியவிமலபோத சொரூபத்தைப்பணிகின்றேனே. (உ)

எவருடையருளால்யானே யெங்குமாம்பிரமமென்பால்
கவருடைப்புவனமெல்லாங் கற்பிதமென்றறிந்து
சுவரிடைவெளிபோல்யானென் சொரூபசுபாவமானேன்
அவருடைப்பதுமபாத மநுதினம்பணிகின்றேனே. (௩)

என்னுடைமனதுபுத்தி யிந்தியசரீரமெல்லாம்
என்னுடையறிவினலே யிரவிமுன்னிமமேயாக்கி
என்னுடைநீயுநானு மேகமென்றைக்கியஞ்செய்ய
என்னுடைக்குருவாய்த்தோன்று மீசனையிறைஞ்சினேனே.

அந்தமுநடுவுமின்றி யாதியுமின்றிவான்போல்
சந்ததமொளிருஞான சற்குருபாதம்போற்றிப்

பந்தமும்வீடுங்காட்டப் பரந்தநூல்பார்க்கமாட்டா
மந்தருமுணருமாறு வத்திதத்துவஞ்சொல்வேனே. (௫)
படர்ந்தவேதாந்தமென்னும் பாற்கடன்மொண்டுமுன்னூற்
குடங்களினிறைத்துவைத்தார் குரவர்களெல்லாங்காய்ச்சிக்
கடைந்தெடுத்தளித்தேனிந்தக் கைவல்யநவநீதத்தை
அடைந்தவர்விடயமண்டின் றலைவரோபசியிலாரே. (௬)
முத்தனைவேங்கடேச முகுந்தனையெனையாட்கொண்ட
கர்த்தனைவணங்கிச்சொல்லுங் கைவல்யநவநீதத்தைத்
தத்துவவிளக்கமென்றுஞ் சந்தேகந்தெளிதலென்றும்
வைத்திருபடலமாக வகுத்துரைசெய்கின்றேனே. (௭)

பாயிரம் முற்றிற்று.

நூல்.

நித்தியவநித்தியங்க ணிண்ணயந்தெரிவிவேகம்
மத்தியவிகபரங்கள் வருபோகங்களினிராசை
சத்தியமுரைக்கவேண்டுஞ் சமாதியென்றாறுகூட்டம்
முத்தியைவிரும்புமிச்சை மொழிவர்சாதனமிந்நான்கே. (௮)
சமந்தமம்விடல்சகித்தல் சமாதானஞ்சிரத்தையாறும்
சமமகக்கரணதண்டந் தமம்புறக்கரணதண்டம்
அமர்தருகருமம்பற்றா தறுத்தலேவிடலென்றாகும்
மமர்செயுங்காமமாதி வரினடக்குதல்சகித்தல். (௯)
சிரவணப்பொருளைத்தானே சித்தஞ்சிந்திக்குமாறு
சரதமாவைக்குமித்தைச் சமாதானமென்பர்மேலோர்
பரமசற்குருநூலன்பு பற்றலேசிரத்தையாகும்
வரமிகுசமாதியாறு வகையின்சொற்பொருளிதாமே. (௧௦)
சாதனமின்றியொன்றைச் சாதிப்பாருலகிலில்லை
ஆதலாலிந்தநான்கு மடைந்தவர்க்கறிவுண்டாகும்

நூதனவிவேகியுள்ள நுழையாதுநுழையுமாகில்
பூதசன்மங்கள்கோடி புனிதனும்புருடனாமே. (௧௧)

இவனதிகாரியானோ னிந்திரியங்களாலும்
புவனதெய்வங்களாலும் பூதபௌதிகங்களாலும் [பிப்
தவனமூன்றடைந்துவெய்யிற் சகித்திடாப்புழுப்போல்வெம்
பவமறுஞானதீர்த்தம் படிந்திடப்பதறினானே. (௧௨)

ஆளபின்மனைவிமக்க ளர்த்தவேடணைகண்மூன்றில்
கானவர்வலையிற்பட்டுக் கைதப்பியோடுமான்போல்
போனவன்வெறுங்கையோடே போகாதவண்ணஞ்சென்று
ஞானசற்குருவைக்கண்டு நன்றாகவணங்கினானே. (௧௩)

வணங்கிநின்றழுதுசொல்வான் மாயவாழ்வெனுஞ்சோ
கத்தால், உணங்கினேனையனேயென் னுள்ளமேகுளிரும் வ
ண்ணம், பிணங்கியகோசபாசப் பின்னலைச்சின்னமாக்கி, இ
ணங்கியகுருவேயென்னை யிரட்சித்தல்வேண்டுமென்றான். ()

அன்னதன்சிசுவையைய னாமைமீன்பறவைபோலத்
தன்னகங்கருதிநோக்கித் தடவிச்சந்நிதியிருத்தி
உன்னதிபிறவிமாற்று முபாயமொன்றுண்டுசொல்வேன்
சொன்னதுகேட்பாயாகிற் றொடர்பவந்தொலையுமென்றான்.()

தொடர்பவந்தொலையுமென்றுசொன்னதைக்கேட்டபோதே
தடமடுமூழ்கினான்போற் சரீரமுங்குளிர்ந்துள்ளாறி
அடருமன்பொழுகுமாபோ லாநந்தபாஷ்பங்காட்டி
மடன்மலர்ப்பாதமீண்டும்வணங்கிநின்றீதுசொல்வான்.(௧௬)

சொன்னதுகேட்கமாட்டாத் தொண்டனானுஞ்சுவாமி
நின்னதுகருணையாலே நீரொனையாளலாமே

உன்னதுபிறவிமாற்று முபாயமொன்றுண்டென்றீரோ
இன்னதென்றதைநீர்காட்டி யீடேற்றல்வேண்டுமென்றான்.

அடங்கியவிருத்தியானென் றறிந்தபின்செறிந்தமண்ணின்
குடம்பையுட்புழுமுன்னூதுங் குளவியின்கொள்கைபோலத்
தொடங்கியகுருவுமான்ம சொரூபமேமருவவேண்டி
உடம்பினுட்சீவனைப்பார்த் துபதேசமோதுவாரோ. (௧௮)

வாராயென்மகனேதன்னை மறந்தவன்பிறந்திறந்து
தீராதசுழற்காற்றுற்ற செத்தைபோற்சுற்றிச்சுற்றிப்
போராதகாலநேமிப் பிரமையிற்றிரிவன்போதம்
ஆராயுந்தன்னைத்தானென் றறியுமவ்வளவுந்தானே. (௧௯)

தன்னையுந்தனக்காதாரத் தலைவனையுங்கண்டானேல்
பின்னையத்தலைவன்றானாய்ப் பிரமமாய்ப்பிறப்புத்தீர்வன்
உன்னைநீயறிந்தாயாகி லுனக்கொருகேடுமில்லை
என்னைநீகேட்கையாலே யீதுபதேசித்தேனே. (௨0)

என்னைத்தான்சடனாவுள்ளத் தெண்ணியோசொன்னீரையா
தன்னைத்தானறியாமாந்தர் தரணியிலொருவருண்டோ
பின்னைத்தானவர்களெல்லாம் பிறந்திறந்துழலுவானேன்
நின்னைத்தானம்பினேற்கு நின்னையமருளுவீரோ. (௨௧)

இன்னதுதேகந்தேகி யிவனெனவுணர்வான்யாவன்
அன்னவன்றன்னைத்தானென் றறிந்தவனாகுமென்றார்
சொன்னபின்றேகியாரித் தூலமல்லாமலென்றான்
பின்னதுகேட்டவையர் பீழையுநகையுங்கொண்டார். (௨௨)

தேகமல்லாமல்வேறே தேகியார்காணேனென்றாய்
மோகமாங்கனவில்வந்து முளைத்தவனெவனீசொல்வாய்

சோகமாங்கனவுதோன்றாச் சுழுத்திகண்டவனார்சொல்வாய்
ஆகநீநனவிலெண்ணு மறிவுதானேதுசொல்வாய். (௨௩)

நனவுகண்டதுநான்கண்ட நனவுளநினைவுநீங்கிக்
கனவுகண்டதுஞ்சுழுத்தி கண்டதும்வேறொன்றேபோல்
தினமநுபவிப்பதொக்குந் தெரியவுமில்லை சற்றே
மனதினிலுதிக்கும்பின்னே மறைக்குமதருளுவீரோ. (௨௪)

தாலத்தின்மரங்கள்காட்டித் தனிப்பிறைகாட்டுவார்போல்
ஆலத்தினுடுக்கள்காட்டி யருந்ததிகாட்டுவார்போல்
தூலத்தைமுன்புகாட்டிச் சூக்குமசொரூபமான
மூலத்தைப்பின்புகாட்ட முனிவரர்தொடங்கினாரே. (௨௫)

அத்தியாரோபமென்று மபவாதமென்றுஞ்சொல்லும்
உத்தியாற்பந்தம்வீடென் றுரைக்கும்வேதாந்தமெல்லாம்
மித்தையாமாரோபத்தாற் பந்தமாமபவாதத்தான்
முத்தியாமிவ்விரண்டின் முந்தியாரோபங்கேளாய். (௨௬)

ஆரோபமத்தியாசங் கற்பனையாவவெல்லாம் [தல்
ஓரோர்வத்துவினில்வேறே யோரோர்வத்துவினையோர்
நாரூடுபணியாய்த்தோன்ற னரனாகித்தறியிற்றோன்றல்
நீரூடுகானற்றோன்ற னிறந்தலம்வெளியிற்றோன்றல். (௨௭)

இப்படிப்போலநாம ரூபங்களிரண்டுமின்றி
ஒப்பமாயிரண்டற்றொன்றா யுணர்வொளிநிறைவாய்நிற்கும்
அப்பிரமத்திற்றோன்று மைம்பூதவிகாரமெல்லாம்
செப்புகற்பனையினாலே செனித்தவென்றறிந்துகொள்ளே. ( )

அதுதானெப்படியென்றக்கா லநாதியாஞ்சீவனெல்லாம்
பொதுவானசுழுத்திபோலப் பொருந்துமவ்வியத்தந்தன்னில்

இதிகாலதத்துவப்பே ரீசனுட்பார்வையாலே
முதுமூலசுபாவம்விட்டு முக்குணம்வியத்தமாமே. (௨௧)

உத்தமவெளுப்புச்செம்மை யுரைத்திடுகறுப்புமாகும்
சத்துவகுணத்தினோடு ரசோகுணந்தமோகுணந்தான்
சுத்தமோடழுக்கிருட்டாச் சொல்லுமுக்குணமுமூன்றாய்
ஒத்துளவேனுந்தம்மு ளொருகுணமதிகமாமே. (௩௦)

ஒருவழியிதுவாமித்தை யொருவழிவேறாச்சொல்வர்
மருவுமவ்வியத்தந்தானே மகதத்வமாகுமந்த
அருண்மகதத்துவந்தா னகங்காரமாகுமென்றும்
கருவகங்காரமூன்றாக் காட்டியகுணமாமென்றும். (௩௧)

இக்குணங்களிலேவிண்போன் றிருக்குஞ்சிற்சாயைதோன்
முக்குணங்களினுந்தூய்தா முதற்குணமாயையாகும் [றும்
அக்குணப்பிரமச்சாயை யந்தரியாமிமாயை
எக்குணங்களும்பற்றாதோ னிமித்தகாரணனுமீசன். (௩௨)

ஈசனுக்கிதுசுழுத்தி யிதுவேகாரணசரீரம்
கோசமானந்தமாகுங் குணமிராசதமவித்தை
தேசறுமவித்தைதோறுஞ் சிற்சாயைசீவகோடி
நாசமாமுயிர்க்கப்போது நாமமும்பிராஞ்ஞனாமே. (௩௩)

அழுக்கொடுபற்றுஞ்சீவர்க் கதுவேயானந்தகோசம்
சுழுத்திகாரணசரீரஞ் சொன்னதிம்மட்டுமோக
முழுக்குணத்திரண்டால்வந்த மூலவாரோபஞ்சொன்னோம்
வழுத்துசூக்குமவாரோப வழியுநீமொழியக்கேளாய். (௩௪)

ஏமமாயாவினோத வீசனாருளினாலே
பூமலியுயிர்கட்கெல்லாம் போகசாதனமுண்டாகத்

தாமதகுணமிரண்டு சத்தியாய்ப்பிரிந்துதோன்றும்
வீமமாமூடலென்றும் விவிதமாந்தோற்றமென்றும். (௩௫)

தோற்றமாஞ்சத்திதன்னிற் சொல்லியவிண்ணும்விண்ணிற்
காற்றதாங்காற்றிற்றீயாங் கனலினீர்நீரின்மண்ணும்
போற்றுமிவ்வைந்துநொய்ய பூதங்களென்றுபேராம்
சாற்றுமற்றிவற்றிற்போக சாதனதநுவுண்டாகும். (௩௬)

ஆதிமுக்குணமிப்பூத மடங்கலுந்தொடர்ந்துநிற்கும்
கோதில்வெண்குணத்திலைந்து கூறுணர்கருவியாகும்
ஓதியபின்னையைந்து முளம்புத்தியிரண்டாஞான
சாதனமாமிவ்வேழுஞ் சற்குணப்பிரிவினாலே. (௩௭)

இராசதகுணத்தில்வேறிட் டெடுத்தகூறைந்துமைந்தும்
பிராணவாயுக்களென்றும் பெருந்தொழிற்கருவியென்றும்
பராவியபெயராமிந்தப் பதினேழுமிலிங்கதேகம்
சுராசுரர்நரர்விலங்காய்த் தோன்றியவுயிர்கட்கெல்லாம். ()

இவ்வுடன்மருவுஞ்சீவ னிலங்குதைசதனென்றாவன்
இவ்வுடன்மருவுமீச னிரணியகர்ப்பனாவன்
இவ்வுடலிரண்டுபேர்க்கு மிலிங்கசூக்குமசரீரம்
இவ்வுடற்கோசமூன்றா மிதுகனாவவத்தையாமே. (௩௯)

சூக்குமசடமிம்மட்டுஞ் சொல்லினோமிப்பாற்றூலம்
ஆக்குமாரோபந்தானு மடைவினின்மொழியக்கேளாய்
தாக்குமிவ்வுயிர்க்குத்தூல தநுவும்போகமுமுண்டாகக்
காக்குமவ்வீசன்பஞ்சீ கரணங்கள்செய்தான்றானே. (௪௦)

ஐந்துபூதமும்பத்தாக்கி யவைபாதிநந்நான்காக்கி
நந்திதம்பாதிவிட்டு நான்கொடுநான்குங்கூட்ட

வந்தனதூலபூத மகாபூதமிவற்றினின்றுந்
தந்தனநான்காந்தூல தநுவண்டபுவனபோகம். (௪௧)

தூலமேமருவுஞ்சீவன் சொல்லியவிசுவனாகும்
தூலமேமருவுமீசன் சொலும்விராட்புருடனாகும்
தூலமேயன்னகோசந் தின்னுஞ்சாக்கிரவவத்தை
தூலகற்பனையீதென்று தொகுத்தறிமனத்திற்கொள்வாய்.()

சீரியவீசனார்க்குஞ் சீவர்க்குமுபாதியொன்றேல்
ஆரியகுருவேபேத மறிவதெப்படியென்றக்கால்
காரியவுபாதிசீவன் காரணவுபாதியீசன்
வீரியமிகுசமட்டி வியட்டியாற்பேதமாமே. (௪௩)

மரங்கள்போல்வியட்டிபேதம் வனமெனல்சமட்டிபேதம்
சரங்கடாவரங்கள்பேதத் தனியுடல்வியட்டியென்பார்
பரம்பியவெல்லாங்கூட்டிப் பார்ப்பதேசமட்டியென்பார்
இரங்கியபலசீவர்க்கு மீசர்க்கும்பேதமீதே. (௪௪)

கற்பனைவந்தவாறு காட்டினோங்காண்பவெல்லாஞ்
சொற்பனம்போலுமென்றே அறிந்தவன்ஞானியாவான்
செற்புதைமழைக்காலம்போய்த் தெளிந்தவாகாசம்போல
அற்புதமுத்திசேரு மபவாதவழியுங்கேளாய். (௪௫)

அரவன்றுகயிறென்றாற்போ லாளன்றுதறியென்றாற்போல்
குரவன்சொல்லுபதேசத்தாற்கூறுநூலொளியைக்கொண்டு
புரமன்றுபுவனமன்று பூதங்களன்றுஞானத்
திரமென்னும்பிரமமென்றுதெளிவதேயபவாதங்காண். (௪௬)

படமுநூலும்போற்செய்த பணியும்பொன்னும்போற்பார்க்கி
கடமுமண்ணும்போலொன்றாங் காரியகாரணங்கள் [ல்

உடன்முதற்சுபாவமீறா வொன்றிலொன்றுதித்தவாறே
அடைவினிலொடுக்கிக்காண்ப தபவாதவுபாயமாமே. (௪௭)

தூடணதமத்தில்வந்த தோற்றமாஞ்சத்திசெய்யும்
ஏடணைவிகாரஞ்சொன்னீ ரிரண்டுசத்திகளென்றீரே
மூடலாஞ்சத்திசெய்யு மோகமுஞ்சொல்லுமையா
கேடறக்குருவேயென்னக் கிருபையோடருள்செய்வாரோ.

தானிகர்தனக்காமீசன் றனையுந்தங்களைத்தாங்கண்ட
ஞானிகடமையுமன்றி நாஸ்திநபாதியென்னும்
ஊனிடையுயிர்களுள்ளத் துணர்விழிகுருடாம்வண்ணம்
வானிலந்திசைகண்மூடு மழைநிசியிருள்போன்மூடும். (௪௯)

பூன்றமாம்பிரமத்துக்கும் புறத்துளவிகாரங்கட்கும்
ஆன்றகூடஸ்தனுக்கு மகத்துளவிகாரங்கட்கும்
தோன்றியபேதஞ்சற்றுந் தோன்றாமன்மறைத்துமூடும்
ஊன்றியபவவியாதி யுண்டாக்குமுபாதியீதே. (௫௦)

ஆதாரமறைந்துபோனா லாரோபமெங்கேதோன்றும்
ஆதாரமறையாதாகி லாரோபமில்லையேயென்றால்
ஆதாரஞ்சமம்விசேட மாமெனவிரண்டுகூறாம்
ஆதாரஞ்சமமாமெங்கு மாரோபம்விசேடமாமே. (௫௧)

சகமதிலிதுவென்சுட்டாஞ் சமானந்தான்மறைந்திடாது
மிகவிதுகயிறாமென்னும் விசேடந்தான்மறைந்துபோகும்
அகமெனுஞ்சமானந்தன்னை யஞ்ஞானமறைத்திடாது
பகர்விசேடமதாஞ்சீவன் பரமெனுமதனைமூடும். (௫௨)

கேவலநிலைதோன்றாமற் கெடுத்ததுபஞ்சகோசஞ்
சீவனுஞ்சகத்துமாகிச் செனித்தவிட்சேபமன்றோ

ஆவரணந்தானேபா ழனர்த்தமென்றுரைத்ததேதோ
மேவருங்குருவேயென்று வினவிடின்மகனேகேளாய். (௫௩)

தோற்றமாஞ்சத்திதானுந் துன்பமாம்பவமானாலும், ஆற்றலான்முத்திசேர்வார்க் கனுகூலமாகுங்காணீ, ஊற்றமாம்பகற்காலம்போ லுபகாரநிசியாலுண்டோ, மாற்றமென்னுரைப்பேன்மைந்தா மறைப்பதுமிகப்பொல்லாதே. (௫௪)

சுழுத்தியிற்பிரளயத்திற் றோற்றமாஞ்சகங்கண்மாண்டும்
அழுத்தியபவம்போய்முத்தி யடைந்தவரொருவருண்டோ
முழுத்தவிட்சேபமெல்லா முத்தியிற்கூட்டுகிற்கும்
கொழுத்தவாவரணமுத்தி கூடாமற்கெடுத்தகேடே. (௫௫)

சுத்தியில்வெள்ளிபோலத் தோன்றியதோற்றமான
சத்தியும்பொய்யேயென்றாற் சத்திசாதனமாவந்த
முத்தியும்பொய்யாமென்னின் மோகநித்திரைவிலங்கால்
நித்திரைதெளியுமாபோ னிருவாணநிலைமெய்யாமே. (௫௬)

இம்பரினஞ்சைநஞ்சா லிரும்பினையிரும்பாலெய்யும்
அம்பினையம்பாற்பற்று மழுக்கினையழுக்கான்மாய்ப்பர்
வம்பியன்மாயைதன்னை மாயையான்மாய்ப்பர்பின்னைத்
தம்பமாமதுவுங்கூடச் சவஞ்சுடுதடிபோற்போமே. (௫௭)

இந்தமாயையினாற்சீவர்க் கேழவத்தைகளுண்டாகும்
அந்தவேழவத்தைதம்மை யடைவினின்மொழியக்கேளாய்
முந்தவஞ்ஞானமூடன் முளைத்தல்காணாதஞானம்
சந்ததங்கண்டஞானந் தழல்கெடல்குளிர்மையாதல். (௫௮)

பிரமமாந்தனைமறந்த பேதைமையேயஞ்ஞானம்
பரனிலைகாணேனென்று பகர்தலாவரணமூடல்

நரனொருகருத்தாற்சீவ னானெனமுளைத்தறோற்றம் [னம்.
குரவன்வாக்கியத்தாற்றன்னைக் குறிக்கொளல்பரோட்சஞா

தத்துவவிசாரஞ்செய்து சகலசந்தேகமும்போய்
அத்துவிதந்தானாத லபரோட்சஞானமாகும்
கர்த்தனாஞ்சீவபேதங் கழிவதேதுக்கம்போகல்
முத்தனாயெல்லாஞ்செய்து முடிந்ததாநந்தமாமே. (௬0)

இதுநினக்கறியும்வண்ண மிப்படியொருதிட்டாந்தம்
புதுமையாங்கதைகேள்பத்துப் புருடோராற்றைநீந்தி
உதகதீரத்திலேறி யொருவனொன்பதுபேரெண்ணி
அதனொடுதசமன்றானென் றறியாமன்மயங்கிநின்றான். (௬௧)

அறியாதமயலஞ்ஞான மவனில்லைகாணேனென்றல்
பிறியாவாவரணமாகும் பீழைகொண்டழல்விட்சேபம்
நெறியாளன்றசமனுண்டு நிற்கின்றானென்றசொல்லைக்
குறியாகவெண்ணிநெஞ்சிற் கொள்வதுபரோட்சஞானம். ()

புண்ணியபதிகன்பின்னும் புருடரொன்பதின்மர்தம்மை
எண்ணுநீதசமனாவை யென்னவேதன்னைக்காணல்
கண்ணினிற்கண்டஞானங் கனைதல்போவதுநோய்போதல்
திண்ணியமனதிலையந் தெளிதலாநந்தமாமே. (௬௩)

தசபுமான்றனைக்கண்டாற்போற் சற்குருமூர்த்தியேயென்
நிசவடிவினையான்காண நீர்காட்டல்வேண்டுமென்றான்
சுசிபெறுமிலட்சியார்த்தந் துவம்பதந்தற்பதங்கட்
கசிபதவைக்கியஞ்செய்யு மதுசெயுமுண்மைகேளாய். (௬௪)

விண்ணென்றைமகாவிண்ணென்று மேகவிண்ணென்றும்பாரின், மண்ணென்றுகடவிண்ணென்று மருவியசலவிண்

ஆவரணந்தானேபா முணர்த்தமென்றுரைத்ததேதோ
மேவருங்குருவேயென்று வினவிடின்மகனேகேளாய். (௫௩)

தோற்றமாஞ்சத்திதானுந் தன்பமாம்பவமானாலும், ஆற்றலான்முத்திசேர்வார்க் கனுகூலமாகுங்காணீ, ஊற்றமாம்பகற்காலம்போ லுபகாரசியாலுண்டோ, மாற்றமென்னுரைப்பேன்மைந்தா மறைப்பதுமிகப்பொல்லாதே. (௫௪)

சுழுத்தியிற்பிரளயத்திற் றோற்றமாஞ்சகங்கண்மாண்டும்
அழுத்தியபவம்போய்முத்தி யடைந்தவரொருவருண்டோ
முழுத்தவிட்சேபமெல்லா முத்தியிற்கூட்டுகிற்கும்
கொழுத்தவாவரணமுத்தி கூடாமற்கெடுத்தகேடே. (௫௫)

சுத்தியில்வெள்ளிபோலத் தோன்றியதோற்றமான
சத்தியும்பொய்யேயென்றாற் சத்திசாதனமாவந்த
முத்தியும்பொய்யாமென்னின் மோகநித்திரைவிலங்கால்
நித்திரைதெளியுமாபோ னிருவாணநிலைமெய்யாமே. (௫௬)

இம்பரினஞ்சைஞ்சா லிரும்பினையிரும்பாலெய்யும்
அம்பினையம்பாற்பற்று மழுக்கினையழுக்கான்மாய்ப்பர்
வம்பியன்மாயைதன்னை மாயையான்மாய்ப்பர்பின்னைத்
தம்பமாமதிவுங்கூடச் சவஞ்சுடுதடிபோற்போமே. (௫௭)

இந்தமாயையினாற்சீவர்க் கேழவத்தைகளுண்டாகும்
அந்தவேழவத்தைதம்மை யடைவினின்மொழியக்கேளாய்
முந்தவஞ்ஞானமுடன் முளைத்தல்காணுதஞானம்
சந்ததங்கண்டஞானந் தழல்கெடல்குளிர்மையாதல். (௫௮)

பிரமமாந்தனைமறந்த பேதைமையேயஞ்ஞானம்
பரனிலைகாணேனென்று பகர்தலாவரணமுடல்

நரனொருகருத்தாற்சீவ னெனமுளைத்ததாற்றம் [னம்.
குரவன்வாக்கியத்தாற்றன்னைக் குறிக்கொளல்பரோட்சஞா

தத்துவவிசாரஞ்செய்து சகலசந்தேகமும்போய்
அத்துவிதந்தானுத லபரோட்சஞானமாகும்
கர்த்தனுஞ்சீவபேதங் கழிவதேதுக்கம்போகல்
முத்தனுயெல்லாஞ்செய்து முடிந்ததானந்தமாமே. (௬௦)

இதுநினக்கறியும்வண்ண மிப்படியொருதிட்டாந்தம்
புதுமையாங்கதைகேள்பத்துப் புருடரோராற்றைநீந்தி
உதகதீரத்திலேறி யொருவனென்பதுபேரெண்ணி
அதனொடுதசமன்றானென் றறியாமன்மயங்கிநின்றான். (௬௧)

அறியாதமயலஞ்ஞான மவனில்லைகாணேமென்றல்
பிறியாவாவரணமாகும் பீழைகொண்டழல்விட்சேபம்
நெறியாளன்றசமனுண்டு நிற்கின்றானென்றசொல்லைக்
குறியாகவெண்ணிநெஞ்சிற் கொள்வதபரோட்சஞானம். ()

புண்ணியபதிகன்பின்னும் புருடரொன்பதின்மர்தம்மை
எண்ணுநீதசமனுவை யென்னவேதன்னைக்காணல்
கண்ணினிற்கண்டஞானங் களைதல்போவதுநோய்போதல்
திண்ணியமனதிலையந் தெளிதலானந்தமாமே. (௬௩)

தசபுமான்றனைக்[illegible]டாற்போற் சற்குருமூர்த்தியேயென்
நிசவடிவினையான்[illegible]ண நீர்காட்டல்வேண்டுமென்றான்
சுசிபெறுமிலட்சியார்த்தந் துவம்பதந்தற்பதங்கட்
கசிபதவைக்கியஞ்செய்யு மதுசெயுமுண்மைகேளாய். (௬௪)

விண்ணென்றைமகாவிண்ணென்று மேகவிண்ணென்றும்பாரின், மண்ணென்றுகடவிண்ணென்று மருவியசலவிண்

ஆவரணந்தானேபா ழனர்த்தமென்றுரைத்ததேதோ
மேவருங்குருவேயென்று வினவிடின்மகனேகேளாய். (௫௩)

தோற்றமாஞ்சத்திதானுந் துன்பமாம்பவமானாலும், ஆற்றலான்முத்திசேர்வார்க் கனுகூலமாகுங்காணீ, ஊற்றமாம்பகற்காலம்போ லுபகாரநிசியாலுண்டோ, மாற்றமென்னுரைப்பேன்மைந்தா மறைப்பதுமிகப்பொல்லாதே. (௫௪)

சுழுத்தியிற்பிரளயத்திற் றோற்றமாஞ்சகங்கண்மாண்டும்
அழுத்தியபவம்போய்முத்தி யடைந்தவரொருவருண்டோ
முழுத்தவிட்சேபமெல்லா முத்தியிற்கூட்டுகிற்கும்
கொழுத்தவாவரணமுத்தி கூடாமற்கெடுத்தகேடே. (௫௫)

சுத்தியில்வெள்ளிபோலத் தோன்றியதோற்றமான
சத்தியும்பொய்யேயென்றாற் சத்திசாதனமாவந்த
முத்தியும்பொய்யாமென்னின் மோகநித்திரைவிலங்கால்
நித்திரைதெளியுமாபோ னிருவாணநிலைமெய்யாமே. (௫௬)

இம்பரினஞ்சைநஞ்சா லிரும்பினையிரும்பாலெய்யும்
அம்பினையம்பாற்பற்று மழுக்கினையழுக்கான்மாய்ப்பர்
வம்பியன்மாயைதன்னை மாயையான்மாய்ப்பர்பின்னைத்
தம்பமாமதுவுங்கூடச் சவஞ்சுடுதடிபோற்போமே. (௫௭)

இந்தமாயையினாற்சீவர்க் கேழவத்தைகளுண்டாகும்
அந்தவேழவத்தைதம்மை யடைவினின்மொழியக்கேளாய்
முந்தவஞ்ஞானமூடன் முளைத்தல்காணாதஞானம்
சந்ததங்கண்டஞானந் தழல்கெடல்குளிர்மையாதல். (௫௮)

பிரமமாந்தனைமறந்த பேதைமையேயஞ்ஞானம்
பரனில்லைகாணேமென்று பகர்தலாவரணமூடல்

நரனொருகருத்தாற்சீவ னானெனமுளைத்ததோற்றம் [னம்.
குரவன்வாக்கியத்தாற்றன்னைக் குறிக்கொளல்பரோட்சஞா

தத்துவவிசாரஞ்செய்து சகலசந்தேகமும்போய்
அத்துவிதந்தானாத லபரோட்சஞானமாகும்
கர்த்தனாஞ்சீவபேதங் கழிவதேதுக்கம்போகல்
முத்தனாயெல்லாஞ்செய்து முடிந்ததாநந்தமாமே. (௬௦)

இதுநினக்கறியும்வண்ண மிப்படியொருதிட்டாந்தம்
புதுமையாங்கதைகேள்பத்துப் புருடரோராற்றைநீந்தி
உதகதீரத்திலேறி யொருவனொன்பதுபேரெண்ணி
அதனொடுதசமன்றானென் றறியாமன்மயங்கிநின்றான். (௬௧)

அறியாதமயலஞ்ஞான மவனில்லைகாணேமென்றல்
பிறியாவாவரணமாகும் பீழைகொண்டழல்விட்சேபம்
நெறியாளன்றசமனுண்டு நிற்கின்றானென்றசொல்லைக்
குறியாகவெண்ணிநெஞ்சிற் கொள்வதுபரோட்சஞானம். ()

புண்ணியபதிகன்பின்னும் புருடரொன்பதின்மர்தம்மை
எண்ணுநீதசமனாவை யென்னவேதன்னைக்காணல்
கண்ணினிற்கண்டஞானங் கரைதல்போவதுநோய்போதல்
திண்ணியமனதிலையந் தெளிதலாநந்தமாமே. (௬௩)

தசபுமான்றனைக்கண்டாற்போற் சற்குருமூர்த்தியேயென்
நிசவடிவினையான்காண நீர்காட்டல்வேண்டுமென்றான்
சுசிபெறுமிலட்சியார்த்தந் துவம்பதந்தற்பதங்கட்
கசிபதவைக்கியஞ்செய்யு மதுசெயுமுண்மைகேளாய். (௬௪)

விண்ணொன்றைமகாவிண்ணென்று மேகவிண்ணென்று
ம்பாரின், மண்ணொன்றுகடவிண்ணென்று மருவியசலவிண்

ணென்றும், எண்ணுங்கற்பனைபோ லொன்றே யெங்குமாம்
பிரமமீசன், நண்ணுங்கூடஸ்தன் சீவனுன்குசைதந்யமாமே.

பூச்சியவீசன்சீவன் புகல்பதமிரண்டினுக்கும்
வாச்சியம்லட்சியந்தான் மலமிலாப்பிரமமான்மா
காச்சியபாலினெய்போற்கலந்தொன்றுங்கடைந்தெடுக்கும்
ஆச்சியமென்னவுன்னை யறிந்துநீபிறிந்துகொள்ளே. (சுசு)

பிறிவதெப்படியென்றக்காற் பிணமாகுமுடனானென்னும்;
அறிவினைக்கொல்லல்வேண்டு மைம்பூதவிகாரமன்றோ
வெறியதோர்துருத்திமூக்கின் விடுவதுபோலுன்மூக்கால்
எறிபிராணனுநீயல்லை யிராசதகுணவிகாரம். (சுஎ)

கரணமாமனதுபுத்தி கருத்தாவாமவையான்மாவோ
தரமுளவிரண்டுகோசஞ் சத்துவகுணவிகாரம்
வரமறுதுயிலாநந்த மயனையுநானென்னாதே
விரவியதமவஞ்ஞான விருத்தியின்விகாரமாமே. (சுஅ)

சத்தொடுசித்தாநந்தஞ் சமந்திரஞ்சாட்சியேகம்
நித்தியம்வியாபியான்மா நீயதுவாவறிந்து
பொத்தொடுசடந்துக்காதி பொருந்துபேதங்களான
குத்திரபஞ்சகோசக் குகைவிட்டுவெளியிலாவாய். (சுகூ)

பஞ்சகோசமும்விட்டப்பாற் பார்க்கின்றபொழுதுபாழே
விஞ்சியதுவல்லாமல் வேறொன்றுந்தெரியக்காணேன்
அஞ்சனவிருளையோநா னகமெனவநுபவிப்பேன்
வஞ்சமில்குருவேயென்ற மகன்மதிதெளியச்சொல்வார். ()

முன்புகறசமன்புத்தி மோகத்தாலெண்ணியெண்ணி
ஒன்பதுபேனாக்கண்ட வொருவனுந்தனைக்காணாத

பின்பவனிடையிற்கண்ட பெரியபாழவனேபாராய்
அன்புளமகனேகாண்ப தடங்கலுங்காண்பானீயே. (எக)

தூலசூட்சுமவஞ்ஞானந் தோன்றுமூன்றவத்தைதாமும்
காலமோர்மூன்றுஞ்சன்மக் கடலெழுங்கல்லோலங்கள்
போலவேவந்துவந்து போனவெத்தனையென்பேனுன்
ஆலமர்கடவுளாணை யவைக்கெலாஞ்சாட்சிநீயே. (எஉ)

எல்லாங்கண்டறியுமென்னை யேதுகொண்டறிவேனென்று, சொல்லாதேசுயமாஞ்சோதிச் சுடருக்குச் சுடர்வேறுண்டோ, பல்லார்முன்றசமன்றன்னைப் பார்ப்பதுந்தனைக்கொண்டேதான், அல்லாமற்பதினொன்றுனுமவனிடத்துண்டோ பாராய். (எங)

அறிவுக்குமறிவுசெய்யு மறிவுவேறுண்டென்றெண்ணும்
அறிவற்றகுதர்க்கமூடர்க் கனவஸ்தைபலமாய்த்தீரும்
அறிபடும்பொருணீயல்லை யறிபடாப்பொருணீயல்லை
அறிபொருளாகுமுன்னை யநுபவித்தறிவாய்நீயே. (எச)

மதுரமாங்கட்டிசுட்ட மாப்பணியாரமெல்லாம்
மதுரமாக்கியவதற்கு மதுரந்தான்சுபாவமன்றோ
அதுவிதுவெனுஞ்சடங்க ளறிவாகவறிவைத்தந்தே
அதுவிதுவிரண்டுமாகா வகம்பொருளறிவாய்நீயே. (எரு)

இந்தநீதுவம்பதத்தி னிலட்சியப்பொருளாமென்றும்
பந்தமில்பிரமமேதற் பதந்தனிலிலட்சியார்த்தம்
அந்தமாஞ்சீவனீச னவர்களேவாச்சியார்த்தம்
சந்ததம்பேதமாவார் தமக்கயிக்கியங்கூடாதே. (எசு)

பேதமானதுவுங்கேளாய் பெயராலுமிடங்களாலும்
ஓதருமுபாதியாலு முடலாலுமுணர்வினாலும்

பாதலம்விசும்புபோலப் பலதூரமகன்றுநிற்பர்
ஆதலாலிவர்க்கென்னாளு மைக்கியமென்பதிகூடாதே. (எஎ)

வடநூல்வல்லவர்கள்சொல்லும் வாசகப்பொருள்சேராமல்
இடராகிற்பொருளாம்வண்ண மிலக்கணையுரையாற் கொள்
திடமானவதுமூன்றுச் செப்புவார்விட்டதென்றும் [வார்
விடலிலாதென்றும்விட்டு விடாததென்றும்பேராமே. (எஅ)

கங்கையிற்கோஷமென்றுங் கறுப்புச்சேப்போடுதென்றும்
தங்கியஸோயந்தேவ தத்தனென்றுஞ்சொல்வார்கள்
இங்குதாரணங்களாக்கி யிந்தமூன்றுனாகளாலே
திங்கநூல்விரோதமான சொல்லெலாம்பொருளாந்தானே.

பன்னியஸோயமென்னும் பதங்களின்வாச்சியார்த்தம்
அன்னியதேசகால மவனிவனென்பவெல்லாம்
சொன்னவிவ்விரோதம்விட்டுத் தொடரிலக்கியம்விடாமல்
உன்னிடிற்றேவதத்த னொருவனைவெளியாக்காட்டும். (அ०)

தத்துவமெனும்பதங்கள் பிரமமாய்ச்சாட்சியான
வத்துவைவிடாமற்பேத வாச்சியார்த்தத்தைவிட்டு
நித்தமுமதுநீயாகு நீயதுவாகுமென்னும்
அர்த்தமுமகண்டமென்றே யசிபதவைக்கியங்காட்டும் (அக)

கடநீரின்மேகநீரிற் கண்டவானிரண்டும்பொய்யே
குடவானும்பெரியவானுங் கூடியொன்றுமெப்போதும்
இடமானபிரமஞ்சாட்சி யிரண்டுமெப்போதுமேகம்
திடமாகச்சுவாநுபூதி சிவோகமென்றிருந்திடாயே. (அஉ)

தஞ்சமாங்குருவுஞ்சொன்ன தத்துவவழிதப்பாமல்
பஞ்சகோசமுங்கடந்து பாழையுந்தள்ளியுள்ளில்

கொஞ்சமாமிருப்பும்விட்டுக் கூடஸ்தன் பிரமமென்னும்
நெஞ்சமுநழுவியொன்றாய் நின்றபூரணத்தைக்கண்டான். ()

அனுபவாநந்தவெள்ளத் தழுந்தியேயகண்டமாகித்
தனுகரணங்களாதி சகலமுமிறந்துசித்தாய்
மனதுபூரணமாய்த்தேக மானசற்குருவுங்காண
நனவினிற்சுழுத்தியாகிநன்மகன்சுபாவமானான். (அச)

அளிமகனெடும்போதிவ்வா றானபின்மனதுமெள்ள
வேளியில்வந்திடவுணர்ந்தான் விமலதேசிகனைக்கண்டான்
தளிவிழிசொரியப்பாதந் தொழுதுவீழ்ந்தெழுந்துசூழ்ந்தா
குளிர்முகச்சுவாமிகேட்கக் கும்பிட்டுநின்றுசொல்வான். [ன்

ஐயனேயெனதுள்ளேநின் றநந்தசன்மங்களாண்ட
மெய்யனேயுபதேசிக்க வெளிவந்தகுரு[illegible]
உய்யவேமுத்திநல்கு[illegible]கொருதவிநாயேன்
செய்யுமாறொன்றுங்கா[illegible]போற்றிபோற்றி. ()

சிட்டனிவ்வாறுகூறத் தேசிகமகிழ்ந்துநோக்கி
இட்டவாவெனவிருத்திக் கிருபையோடருளிச்செய்வார்
திட்டமாந்தடைகண்மூன்றுந் தொடராமற்சொரூபஞான
நிட்டனாயிருக்கினீதே நீசெயுமுதவியாமே. (அஎ)

நீநானென்றிரண்டிலாம னிறைந்தபூரணமாயெங்கும்
நானாகத்தெளிந்தஞான நழுவுமோகுருவேயென்றான்
தானாகும்பிரமரூபஞ் சற்குருநூலாற்றோன்றும்
ஆனாலுந்தடைகளுண்டே லநுபவமுறைத்திடாதே. (அஅ)

தடையெவையெனிலஞ்ஞான சந்தேகவிபரீதங்கள்
படர்செயுமிந்தமூன்றும் பலசன்மப்பழக்கத்தாலே

உடனுடன்வரும்வந்தக்கா லுயர்ஞானங்கெடுமிவற்றைத்
திடமுடன்கெடுப்பாய்கேட்டல் சிந்தித்தறெளிதலாலே. ()

அக்கினிகட்டுப்பட்டா லற்பமுஞ்சுடமாட்டாது
மக்கினஞானத்தாலே வந்தபந்தமும்வேவாது
சிக்கெனப்பழகிக்கேட்டல் சிந்தித்தறெளிதலாலே
விக்கினமடஞ்சந்தேகம் விபரீதம்போக்குவாயே. (க௦)

பிரமபாவனையைமூடிப் பேதங்காட்டுவதஞ்ஞானம்
குரவன்வாக்கியநம்பாமற் குழம்புவதாஞ்சந்தேகம்
திரமறுசகமெய்யென்றுந் தேகநானென்றுமுள்ளே
விரவியமோகந்தானே விபரீதமென்பர்மேலோர். (கக

தத்துவவநுபோகந்தான் சாதித்தல்கேட்டலென்பார்
ஒத்[illegible]ப்பொருளைத்தா லுசாவல்சிந்தித்தலென்பார்
சித்தமே[illegible]ந்தமான தெரிசனந்தெளிதலென்பார்
நித்தமி[illegible]செய்தக்கா னிர்வாணம்பெறுவாய்நீயே. (கஉ)

எத்தனைநா[illegible]ாவு ஞானமுமிருக்குமுன்பால்
அத்தனைநாளும்வேண்டு மப்பாலோர்செயலும்வேண்டா
நித்தமும்வெளிபோற்பற்று ஞேயமாத்திரமாய்ச்சீவன்
முத்தரானவர்விதேக முத்திபெற்றிருப்பாரொன்றும். (கந)

ஞானமார்சீவன்முத்தர் நால்வகையாவர்களாய்
வானிகர்பிரமவித்து வரன்வரியான்வரிட்டன்
ஆனவர்நாமமாகு மவர்களிற்பிரமவித்தின்
தானமுமற்றைமூவர் தாரதம்மியமுஞ்சொல்வேன். (கச)

திரராய்ப்பிரமவித்தாய்த் தெளிந்தவர்தெளியுமுன்னம்
வரமாயிருந்ததங்கள் வருணமாச்சிரமஞ்சொன்ன

பாரகாரியமானாலும் பலர்க்குபகாரமாக
நேரதாச்செய்வர்தீர்ந்த நிலைவிடார்சீவன்முத்தர். (கரு)

காமமாதிகள்வந்தாலுங் கணத்திற்போமனத்திற்பற்றார்
தாமரையிலைத்தண்ணீர்போற் சகத்தொடுங்கூடிவாழ்வார்
பாமரரெனக்காண்பிப்பார் பண்டிதத்திறமைகாட்டார்
ஊமருமாவாருள்ளத் தவகையாஞ்சீவன்முத்தர். (கசு)

பேதகர்மத்தால்வந்த பிராரத்தநாநாவாகும்
ஆதலால்விவகாரங்க ளவரவர்க்காவவாகும்
மாதவஞ்செயினுஞ்செய்வார் வாணிபஞ்செயினுஞ்செய்வார்.
பூதலம்புரப்பாரையம் புகுந்துண்பார்சீவன்முத்தர். (கஎ)

சென்றதிகருதார்நாளைச் சேர்வதுநினையார்கண்முன்
நின்றதுபுசிப்பார்வெய்யி னிலவாய்விண்விழுதுவீழ்ந்து
பொன்றினசவம்வாழ்ந்தாலும் புதுமையாவொன்றும்பாரார்
நன்றுதீதென்னார்சாட்சி நடுவானசீவன்முத்தர். (கஅ)

பின்னைமூவரிலிரண்டு பேர்களுஞ்சமாதியோகம்
தன்னையுற்றிருப்பார்தேக சஞ்சாரநிமித்தந்தானாய்
உன்னுவோன்வரன்வேற்றோரா லுணர்பவன்வரியானாகும்
அன்னியர்தம்மாற்றன்னா லறியாதோன்வரிட்டனாமே. (கக)

அரிதாகுமிவர்களிவ்வா றநேகராலுமுத்தி
சரியாகும்பாடுபட்ட சமாதிக்குப்பலனேதென்றால்
பெரிதானதிருஷ்டதுக்கம் பிரமவித்தநுபவிப்பன்
வரியானும்வரனுமற்றை வரிட்டனுஞ்சுகமாய்வாழ்வார். ()

பிரமஞானிகளுங்கர்மப் பேதையர்போலேவாழ்ந்தால்
திரமுறுமஞ்ஞானம்போய்ச் செனியாதவழியேதென்றால்

பரவுமாகாசமொன்றிற் பற்றுதிமற்றைநாலும்
விரவினதோடுங்கூடும் விதமிருவோருமாவார். (கoக)

சீவன்முத்தனைச்சேவித்தோர் சிவனயனெடுமாலான
மூவருமகிழநோன்பு முழுவதுஞ்செய்திசன்ம
பாவனமாகுமொன்று பழமறைமுழங்குமிப்பால்
மேவருஞ்சீவன்முத்தர் விதேகமுத்தியுநீகேளாய். (கoஉ)

பஞ்சினையூழித்தீப்போற் பலசன்மவிவிதவித்தாம்
சஞ்சிதமெல்லாஞானத் தழல்சுட்டுவெண்ணீறுக்கும்
இஞ்சிதாகாமியந்தான் கிட்டாமல்விட்டுப்போகும்
விஞ்சினபிராரத்தத்தின் வினையநுபவித்துத்தீரும். (கoரு)

பொறுமையாற்பிராரத்தத்தைப் புசிக்குநாட்செய்யுங்கர்மம்
மறுமையிற்றொடர்ந்திடாமல் மாண்டுபோம்வழியேதென்று
சிறியவரிகழ்ந்துஞானி செய்தபாவத்தைக்கொள்வார் [ல்
அறிவுளோரறிந்துபூசித் தறமெலாங்கைக்கொள்வாரோ. ()

அரியமெய்ஞ்ஞானத்தீயா லவித்தையாமுடனீறுகும்
பெரியதூலமுங்காலத்தாற் பிணமாகிவிழுமந்நேரம்
உரியசூக்குமசரீர மூலையிரும்புண்டநீர்போல்
அரியமாய்விபுவாய்நின்ற சொரூபத்திலிறந்துபோமே. ()

கடமெனுமுபாதிபோனாற் ககனமொன்றானாற்போல
வுடலெனுமுபாதிபோன வுத்தரஞ்சீவன்முத்தர்
அடிமுடிநடுவுமின்றி யகம்புறமின்றிநின்ற
படிதிகழ்விதேகமுத்திப் பதமடைந்திருப்பரொன்றும். (கoசு)

சொல்லியமகனேயெங்குஞ் சூழ்வெளியிருக்கமண்ணைக்
கெல்லியபின்புதோன்றுங் கிணற்றினுகாசம்போலே

ஒல்லையாம்பிரமநூலா லுற்றதுபோலேதோன்றும்
எல்லையினுமெப்போது மேகமென்றிருந்துவாழ்வாய். (கoஎ)

கானனீர்கிளிஞ்சில்வெள்ளி கந்தர்ப்பநகர்கனவூர்
வானமைகயிற்றிற்பாம்பு மலடிசேய்முயலின்கோடு
பீனமாந்தறிபுமானிற் பிரபஞ்சமெல்லாம்பொய்யே
ஞானமெய்மகனேயுன்னை நம்மாணைமறந்திடாதே. (கoஅ)

முதலாவது
தத்துவவிளக்கப்படலம்
முற்றுப்பெற்றது.

படலம் கஇ திருவிருத்தம் (கoஅ.)

இரண்டாவது.

சந்தேகந்தெளிதற்படலம்.

——:o:——

நார்குழிபறித்துமெள்ள நாட்டியநெடியகம்பம்
உரமுறக்குத்திக்குத்தி யுறைப்பிக்குமுபாயம்போலே
பரமசிற்சொரூபந்தன்னிற் பற்றியமனோவிருத்தி
திரநிலைபெறச்சந்தேகந் தெளிதலைமொழிகின்றேனே. (௧)

நற்கருத்துடையோனாகி ஞானவானாகின்றோன்
மர்க்கடநியாயம்போலே மகாபூதவிகாரந்தொட்டு
நிர்க்குணவிதேகமுத்தி நிலைபரியந்தஞ்சொன்ன
சற்குருவினைவிடாமற் சந்ததமநுசரித்தான். (௨)

சந்ததம்புருடன்றன்னைச் சாயைபோல்விடாமலன்பாம்
மைந்தனைநோக்கிச்சாட்சி மாத்திரமாய்நின்றாயோ
சிந்தையிலையமில்லாத் தீர்ந்ததோதெளிவினுள்ளே
அந்தரங்கமுந்தனுண்டோ வநுபவமுரைசெய்வாயே. (௩)

எனவுரைத்திருளுமாசா னிருபதம்வணங்கியெந்தாய்
சனனவன்காட்டின்மோகத் தழுவெபதப்பேய்கள்
உனதருளுதயமிற்றி லுபதேசவருக்கன்றோன்றி
மனவிழிதெரியவுள்ளாள் வாள்கதிர்ப்பந்தாலுண்டோ. (௪)

மந்திரமூர்த்திதன்னான் மாற்றியபேய்போனாலும்
எந்திரமெழுதிக்கட்டி யினிவராவகைசெய்வார்போல்
முந்தியுன்னுபதேசத்தான் மோகம்போனாலுமையா
புந்திநின்றுறைக்கவின்னம் புகலும்விண்ணப்பமுண்டே. (௫)

ஆகமப்பிரமாணத்தா லறியென்றும்வாக்குக்கெட்டா
தேகமாம்பிரமமென்று மிதயத்தாலுணர்வாயென்றும்
சோகமாமனத்திற்கெட்டா சுயஞ்சோதியென்றுஞ்சொன்னீர்
மோகமாமிரண்டுசங்கை முளைத்தனபறித்திடீரோ. (௬)

மற்றைமுப்பிரமாணத்தால் வத்துநிண்ணயங்கூடாதே
உற்றதோர்விடயம்பூத முபயமன்றுதலாலே
குற்றமாங்குணவிசேடங் கூடாமலிருக்கையாலே
இற்றதுவாக்குக்கெட்டா தென்பதுமறிவாய்நீயே. (௭)

வாக்கியந்தனக்கெட்டாது வத்துவென்றுரைத்தவேதம்
வாக்கியவிருத்தியாலவ் வத்துவைக்காட்டிற்றன்றோ
வாக்கியங்களிலேமான மாவதேதென்றாயாகில்
வாக்கியமிரண்டுமெய்யே மறைகள்பொய்யாதுகேளாய். ()

தன்பதியல்லாட்பேர்க டமையல்லனல்லனென்றாள்
அன்பனைக்கேட்டநேர மவள்வெட்கிமௌனமானாள்
என்பதுபோலநீக்கி யிதன்றிதன்றெனச்சேடித்த
பின்பரப்பிரமந்தன்னைப் பேசாமற்காட்டும்வேதம். (௯)

முந்தியசங்கைதீர மொழிந்ததையறிந்துகொள்வாய்
பிந்தியசங்கைதீரப் பேசுமுத்தரநீகேளாய்
இந்தியங்களுக்கிராச னிதயமாமதினெண்ணங்கள்
புந்தியுமனமுமென்றே புறத்தகத்துலாவியாடும். (௧0)

உன்முகம்போற்கண்ணாடிக் குள்ளொருமுகங்கண்டாற்போல் [ல்
சின்மயவடிவின்சாயை சித்துட்போற்புத்திதோன்றும்
நின்மனோவிருத்தியந்த நிழல்வழியாயுலாவும்
தன்மானன்மகனேயித்தைத் தானன்றோஞானமென்பார். (௧௧)

உருக்கியதராநீர்நாநா வுருவங்களானாற்போல
விருத்திகள்கடபடாதி விடயமாய்ப்பரிணமிக்கும்
அருப்பலவிடயமெல்லா மாபாசன்றேற்றுவிக்கும்
இருட்டினில்விளக்குங்கண்ணு மில்லாமற்பொருள்காணதே.

எரிகின்றவிளக்காற்கண்ணு லிருட்பொருள்காணல்வேண்டும், தெரிகின்றபரிதிகாணச் சென்றிடிற்கண்ணேபோதும், விரிகின்றசகத்தைக்காண விருத்தியும்பலமும்வேண்டும், புரிகின்ற விருத்தியொன்றே போதுமெய்ப் பொருள்காண்போர்க்கே. (கங)

விருத்தியும்பலமுங்கூடும் விகாரமேமனமென்பார்கள்
கருத்தெழுவிருத்திவேண்டுங் கணக்கினுன்மனத்திற்கெட்டு
வருத்தியபலமாமிந்த மனத்திற்கெட்டாதுகண்டாய் [ம்
அருத்தமிப்படியென்றைய மகன்றுநீதெளிந்திடாயே. (கச)

(வேறு.)

வஞ்சகமில்பரமார்த்தகுருவேசொன்ன வழிகளறிந்தேனினியோர்வசனங்கேளீர், சஞ்சலமற்றகண்ட பூரணமாய்ச்சித்தந்ததாகாரமாவதன்றேசமாதியோகம், உஞ்சலையொத்தலைவதுதன்சுபாவமாகி யொருகணத்திற்பலவுலகா யுதிக்குமிந்த, நெஞ்சகம்வத்திவிலசையாநிவாததீப நிலையடைவதெப்படியோ நீர்சொல்வீரோ. (கரு)

கருதுமனேகுணமூன்று மூன்றிலொன்று கதித்தெழுந்தான்மற்றிரண்டுங் கரந்துநிற்கும், தருமமிகுஞ் சத்துவமேலானபோதுசன்மார்க்கமானதெய்வசம்பத்துண்டாம், மருவுரசோகுணமாகி லுலகதேக வாதனையாஞ்சாத்திரவா தனை

யுமாகும், அருமகனேதமோகுணமேலானபோதிலசுரசம்பத்துண்டாகுமறிந்துகொள்ளே. (கசா)

மனதுசத்துவசொருபமற்றிரண்டும் வந்துகலந்தனவவற்றைமாற்றினுற்போம், தனதுசன்மார்க்கத்தைவிடா திருந்தபோது தமோகுணமும்ரசோகுணமுஞ்சமிக்கும்பின்னைக், கனபரிணுமஞ்சலனம்போம்போனக்காற் களங்கமற்றுநின்றவாகாசம்போலும், நினதுளமப்படியாமப் பிரமத்தொன்றாய் நிருவிகற்பசமாதியிலே நிற்குந்தானே. (கஎ)

களங்கமற்றகண்ணுடிதன்முன்வேறோர் களங்கமற்றகண்ணுடிகாட்டும்போது, விளங்கியதன்மயமாகியபேதமாகி விகற்பமின்றிநிருவிகற்பமானாற்போல, அளந்தறியப்படாவிபுவாய்ச்சத்தாய்ச்சித்தா யாநந்தமாம்பிரமத்தைக்கியமான, உளந்தெளிந்தபடியிருந்தாலுலகமெங்கே யுலைவெங்கேயென்றுசங்கையொழித்திடாயே. (கஅ)

ஏகமாய்மனமிறந்தாற்சீவன்முத்த ரிருக்குமட்டும்பிராரத்தமெதினுலுண்பார், போகமானதுபுசித்துத் தொலைப்பதன்றோ புசிப்பதென்றான்மனந்தானும் போனதன்றே, சோகமாமனமிறந்தாற்போகமில்லை தோன்றுமெனின் முத்தரொன்றுசொலக்கூடாதே, மோகமாமிதுதெளியக் குருவே நன்றுமொழிந்தருள்வாய் தெளிந்ததன்றோமுத்திதானே. (கசு)

மனநாசஞ்சொருபமென்று மருபமென்றும் வகுத்துரைப்பாரிருவகையாவருமிவற்றில், வினவாதசீவன்முத்தரிடத்திலொன்றும் விதேகமுத்தரிடத்திலொன்றுமேவுங்கண்டாய், தனதானசத்துவமாய் மனஞ்சேஷித்துத் தமசுரசசுகணசித்தல்சொருபநாசம், அனகாசத்துவந்தானு மிலிங்கதேகமடங்கும்போதடங்குதலேயருபநாசம். (உ0)

சுத்தமாஞ்சத்துவமேயுண்மையாகுந் துகளிருள்போனான்மனமென்சொல்லும்போம்போம், வர்த்தமானத்தில்வந்தவுணவையுண்பார் வருவதும்போவதுநினைந்துமகிழார்வாடார், கர்த்தராமகந்தையைவிட்டகர்த்தராகிக் கரணவிருத்திகளவத்தைகாண்பாராகி, முத்தராயிருக்கலுமாம்புசிப்புங்கூடுமுட்டிலையென்றறிந்துசங்கைமோசிப்பாயே. (உக)

விவகாரவேளையெலாஞ் சமாதியென்றால் விகற்பமன்றோமனமலைந்துவிடாதோவிட்டால், அவதானநழுவுமன்றோவென்றாயாகி லதற்கொருதிட்டாந்தங்கே ளாசைகொண்டு, நவமாகப்பரபுருடன்றன்னைக்கூடி நயந்தசுகமநுபவித்தநாரிநெஞ்சந், தவமாகமனைத்தொழில்கள் செய்யும்போதுந் தழுவியநுபவித்தசுகந்தனைவிடாதே. (உஉ)

தேகத்தனலனாகியகர்த்தனாகிச் சீவனின்றிப்பிரமமாய்த்தெளிந்தமுத்தன், போகத்தையுண்பனென்றாற்கருத்தாவாமே பூரணமாமகர்த்தனுக்குப்போகமுண்டோ, சோகத்தையறுத்தருளுங்குருவேயிந்தத் துகளறுக்க வேண்டுமென்றுசொன்னாயாகில், மாகர்த்தன்மாபோகிமாத்தியாகி வகைமூன்றாயவரிருக்குமகிமைகேளாய். (உ௩)

செய்கையுஞ்செய்விக்கையுமற் றிருக்குங்காந்தச் சிலைமலைமுன்னிரும்புகள்சேட்டிக்குமாபோல், செய்கையுஞ்செய்விக்கையுமற்றிருக்குமென்முன் சடமானவுலகமெலாஞ் சேட்டைசெய்யும், மெய்கலந்தவிந்திரியவிகாரரூப விவகாரவிருத்திக்கும்விருத்திதானா, மெய்கலந்தசமாதிக்குஞ் சாட்சியேநான் வெயில்போலென்றுரைத்தவனேவிபுமாகர்த்தன். ( )

அறுசுவையின் குணங்குற்ற மசுத்தஞ்சுத்த மபத்தியம்பத்தியமெனவூணாய்ந்திடாமல், பொறுமையுடன்கிட்டினதை

க்காட்டுத்தீப்போற் போகங்கள் புசிப்பவன்மா போகியாகும், சிறிது பெரிதுகடனதந்நியங்கணன்மை தீமைகள்சேரினும்படிகச்செயல்போற்சித்தம், வெறிதிருக்குமவனேமாத்தியாகியாவன் விரதமிம்மூன்றுடையவரோ வீடுளோரே. ( )

வேறு.

மெய்யுங்கொண்டுபிராரத்தந்தரு விதிவழிநின்றிடவும்
உய்யுங்கர்மிகளுக்கநுகுணமா வுறுதொழில்செய்திடவும்
செய்யுஞ்செய்வகை முடிந்தவனென்றுரை செப்புவதெப்படி
நையுந்துன்பமகற்றியகுருவே நலமாவருள்வீரோ. [யோ

ஆடவர்செய்தொழின்மூவகையாகு மவித்தைவசத்துறுநாள்
ஏடணைமமதையகந்தையுளார்க்கே யிகபரவிவகாரம்
வீடணுகுவமெனுமிச்சையுளார்க்கே வித்தைபடிப்பதெலாம்
பாடன்மிகுந்தொழிலாற் பலனுண்டோபரிபூரணமானால். ( )

குரவர்சிகாமணியேகேளீர்நீர்கூறினவழியொக்கும், பரமுடனிகமுமிழந்தவரன்றோபழகுவர்மெய்ஞ்ஞானம், விரவுமுயற்சியின்மீண்டவரதையினிவேண்டுவரோவேண்டார், சிரவணமனனாதிகள்வேண்டாவோசித்தமுறைத்திடவே. ( )

இளர்மகனேகேள்தத்துவமறியார் கேட்டல்செயக்கடனே, தளர்வறுசிந்தித்தலின்முயல்வார் சிலர்சந்தேகங்களுளார், தெளிதலினிற்பார்விபரீதப்பேய் தீராவாதனையோர், வெளியுருவாயறிவாய்நிறைவாயினர் வேண்டுவதொன்றுண்டோ. (உ௯)

ஐயாகேளீர்தத்துவஞானியு மஞ்ஞானிகள்போலே, செய்யாநின்றேன் கண்டேனுண்டேன் சென்றேனெனலாமோ, பொய்யாம்விபரீதங்களவற்குப் போயினவென்றீரோ, மெய்யாம்பிரமவிசாரமிதன்றே வெளியாவுரையீரோ. (௩௦)

ஓய்ந்தகனவிற்கண்டபழங்கதை யோதிவன்வாதனையால்
ஆய்ந்தறிவுற்றவனப்படி செப்புவனுபாசனுமாகான் [வான்
மாய்ந்ததனுடல்வேமளவும் விண்ணவன்மநுடனெனப்படு
வீய்ந்தசிதாபாசன்போமளவும் விவகாரந்தொடரும். (௫௧)

ஆனாலையாகுருவேகாண்பதசத்தியமென்றாலும்
நானாவிவகாரந்துயரலவோஞானசுகந்தருமோ
போனாலன்றோநன்றாநிட்டை பொருந்திடல்வேண்டாவோ
தானாநிட்டைபுரிந்தாற்செய்கை தவிர்ந்தவனெப்படியோ.()

தெரிதருமகனேயாரம்பத்தொடு தீரும்விவகாரம்
உரியதியானமும்விவகாரங்களு முள்ளத்தொழிலன்றோ
அரியபரம்பொருளானவர் வேறொருதொழில்செய்வதமுண்
அரியசமாதிகள்பழகுவனே லவனாருடனுமன்றே. [டோ

உத்தமகுருவேயாருடருமா யொருதொழிலற்றவருள்
சித்தமடங்குதியானாதிகள்சிலர் செய்குவதென்னென்றால்
இத்தலமருவும்பிராரத்தப் பிறிவெப்படியப்படியே
முத்தரும்வெகுவிதமாகுவரென்பது முன்னேசொன்னேனே.

நல்லவனேகேளுலகுபகாரம் ஞானிகள்விவகாரம்
அல்லதுவேறொருபெறுபேறும் மிலையதனாற்பிணியுமிலை
வல்லசிருட்டிமுதற்பலதொழிலால் வருபுண்ணியபாவம்
எல்லவருக்குமநுக்கிரகஞ்செயு மீசனடைந்திலனே. (௫௫)

ஈசனுமாயருவாயுருவாகி யெழுந்தருளுங்குருவே
ஈசனுஞானியுமொப்பென்றீரே யெப்படியொப்பென்றால்
ஈசனுஞானியுமமதையகந்தை யிகந்ததினாலொப்பாம்
ஈசனுமாம்பலசீவருமாமுல கெல்லாமிவனாமே. (௫௬)

எல்லாச்சீவருமிவனாமென்றீரிவன்றான்முத்தியடைந்
தெல்லாச்சீவருமுத்திபெறாம லிருப்பானேனையா
எல்லாச்சீவரும்வெவ்வேறானா லிவனெல்லாமலனே [ரே.
எல்லாப்பொருளுமுணர்த்தருள்குருவே யிதைநீர்மொழியீ

அகமெனுமான்மாபூரணமேகமநேகவிதஞ்சீவர்
அகமெனுமந்தக்கரணோபாதிகளளவிலையாதலினால்
சகமுழுதுங்குளிர்சந்திரனேகஞ்சலசந்திரர்பலராம்
சகமதிலேரிகுளஞ்சிறுகுழிசால் சட்டிகுடம்பலவால். (௫௮)

சட்டிகுடங்களிலொன்றுநசித்திடினதினுட்சலசந்திரன்
ஒட்டுமுதற்சந்திரனொடுகூடுமொழிந்தவைகூடாவே
கட்டுமுபாதிநசித்திடுசீவன்காரணவான்மாவில்
கிட்டுமெயிக்கியமுபாதிகெடாதவர் கேவலமாகாரோ. (௫௯)

இவனயன்மால்சிவனாகியவீசரோடெப்படியொப்பாவன்
சிவன்முதன்மூவருமகிலசிருட்டி திதிநாசங்கள்செய்வார்
அவர்பிறர்மதிகளுமுக்காலங்களுமறிவார்விபுவாவார்
தவமிகுகுருவேயிவனுக்கவையிலோர்சற்றுங்காணேனே. ()

(வேறு.)

தடத்துநீர்நிலாத்திரியொளியுபயமுந் தழுவுமூர்தனைக் காக்கும், குடத்துநீர்விளக்கினிலொளியிரண்டுமோர் குடும் பமாத்திரங்காக்கும், அடுத்தமைந்தனேஞானியுமீசனு மறி வினாற்பிறிவில்லை, கெடுத்தமாயையின் குணங்களான் மேலெ ன்றுங்கீழென்றும் பிரிவாமே. (௬௧)

நரரின்மன்னனைச் சித்தனைப்போலவே நாரணன்முத லான, சுரர்கண்மாயைவல்லவரணிமாதிக டொக்கமாதவ

மிக்கோர், தரணிமானுடர்க்கவைகளில்லாமையாற்றாழ்வுளரானாலும், பிரமபாவனையாலிவரவரெனும்பேத மொன்றிலை பாராய். (௪௨)

முத்திநல்கியசற்குருவேபல முனிகளுக்கணிமாதி, சித்திபூமியிற்கண்டிருக்கவுமந்தச் செல்வமீசனதென்றீர், புத்தியொத்திட வுரைத்தருளென்றிடிற் புகழுமீசனைநோக்கிப், பத்திசெய்திடுந் தவத்தினாலியோகத்தாற் பலித்ததென்றறிவாயே. (௪௩)

சிவசொரூபமாந் தேசிகமூர்த்தியே சித்திமுத்தியிரண்டும், தவமுளோரடைகுவரெனிலவர்கள்போற்சகலருமடைவாரோ, அவர்கள்பூருவஞ்சித்தியுஞானமு மடைந்ததுங்கண்டோமோ, இவர்கண்ஞானிகளென்றிடிற்சித்திக ளிவர்க்கிலாவகையேதோ. (௪௪)

காமியத்தவங்காமியமொன்றையுங்கருதிடாத்தவமென்றும், பூமியிற்றவ மிருவகை சித்தியும் போதமுந்தருமைந்தா, ஆமிவற்றிலொன் றியற்றினாலொன்றையே யடைகுவரிதுதீரவை, யாமுணர்த்தவவ் விரண்டையுமியற்றினா ரன்றுள பெரியோரே. (௪௫)

அனகமைந்தனே முத்திஞானத்தையே யடைந்தனரல்லாமல், ஜெனகன்மாபலிபகிரதன்முதலினோர் சித்திகள்படித்தாரோ, இனியசித்தியேவிரும்பினோர்சிலர் சிலரிரண்டையுமுயன்றாராம், முனிவர்சித்திகள் வினோதமாத்திரந்தரு முத்தியைத்தாராவே. (௪௬)

யோகஞானமே முத்தியைத்தருமெனி லொழிந்தசித்திகள்வேண்டி, மோகமாயுடல் வருந்தினோர்சிலசில முத்தர்க

ளேனென்றால், போகமாய்வரும்பிராரத்தகர்மங்கள் புசித்தன்றோநசித்தேகும், ஆகையாலந்தச்சித்திகள் பிராரத்தமாகுமென்றறிவாயே. (௪௭)

இலக்கமாயிரஞ்சுருதியாலுகத்தா லென்மனமசையாமல், பெலக்கவேண்டுமென்றருள்குருவேயகப் பிராந்திபோய்த்தெளிவானேன், துலக்கமானகண்ணாடியையடிக்கடி துலக்கினாற்பழுதன்றோ, அலக்கண்மாற்றியதேவரீ ரெனக்குணா யமிர்தங்கடெவிட்டாவே. (௪௮)

கைதவங்களைச்சாத்திரஞ்சொல்லுமோ கருணையாலெனையாளும், ஐயனேகுருவேயெவராகிலு மநுபவித்தாலன்றிச், செய்தகர்மங்கள்விடாவென்றவசனமுஞ் சென்மசஞ்சிதம்வேவத், துய்யஞானத்தீச்சுடுமென்றவசனமுந் துணிவதெப்படிநானே. (௪௯)

சீவபேதங்களளவிலைமைந்தனே செய்கையுமளவில்லை, ஆவ்வாமவரவரதிகாரங்க ளறிந்துபக்குவநோக்கிப், பூவலர்ந்துபின் பலங்கள்காட்டுவனபோற் பூருவஞ்சித்தாந்தம், காவல்வேதங்க ளிரண்டையும்வசனிக்குங் காண்டமூவகையாலே. (௫௦)

ஆனபாவிகளடைவன நரகங்களவசியமானாலும், தானமந்திரவிரதவோமங்களாற்றவிருமென்பதுபொய்யோ, ஈனமாம்பலசன்மசஞ்சிதவினை யெத்தனையானாலும். ஞானமாங்கனல்சுடுமென்றமறைமொழி நம்பினால்வீடுண்டே. (௫௧)

என்மனந்திருக்கோயிலாத்தினங்குடி யிருந்தருள்குருமூர்த்தி, சென்மசஞ்சிதவினைகள் வேரறுத்திடுந் தேவரீர்மெ

ய்ஞ்ஞானம், தன்மயந்தருமகிமையைவிபுதராஞ் சமர்த்தருமறியாமல், கன்மமாங்குழியினில் விழுந்தழிகின்ற காரணமுணாயீரோ. (௫௨)

அழிவிலாததற்பதந்தனைமைந்தனே யகமுகத்தவர்சேர்வர், வழிநடப்பவர்பராமுகமாயினான் மலர்ந்தகண்ணிருந்தாலும், குழியில்வீழ்வர்காணப்படிவெளிமுகங் கொண்டுகாமிகளானோர், பழிதரும்பிறவிக் கடலழுந்துவர் பரகதியடையாரோ. (௫௩)

சிறந்தநன்மையுந்தீமையுமீசனார் செய்விக்குஞ்செயலன்றோ, பிறந்தசீவர்களென்செய்வாரவர்கண்மேற் பிழைசொலும்வழியேதோ, அறந்ததேசிகமூர்த்தியேயென்றிடிற் சுருதிநூற்பொருண்மார்க்கம், மறந்தமூடர்கள் வசனிக்கும்பிராந்திகாண்மைந்தனேயதுகேளாய். (௫௪)

திகழ்ந்தவீசனார்சிருட்டியுஞ்சீவனார் சிருட்டியும்வெவ்வேறே, சகந்தனிற்பொதுவீசனார்சிருட்டிகள் சராசரப்பொருளெல்லாம், அகந்தையாமபிமானங்கள் கோபங்களாசைகளிவையெல்லாம், இகழ்ந்தசீவனார்சிருட்டிகளாகுங்காணீசனார்செயலன்றே. (௫௫)

மூவராம்பரன்சிருட்டிகளுயிர்க்கெலா முத்திசாதனமாகும், சீவனார்செயுஞ்சிருட்டிகடங்களைச் செனிப்பிக்கும்பிணியாகும், தாவராதிகணசித்திடிலொருவர்க்குஞ்சனனங்க ணசியாவாங், கோபமாதிகணசித்திடிற்பந்தமாங்கொடும்பிறவிகள்போமே. (௫௬)

ஈசர்காரியம்பிரளயத்தொழியவு மெவர்பவமொழிந்தார்கள், தேசகாலதேகாதிகளிருக்கவுஞ் சீவகாரியமோகம்,

நாசமாக்கியவிவேகத்தினுயிரொடு ஞானமுத்தர்களானார், பாசமோகங்கள் பசுக்களின்செயலன்றிப் பசுபதிசெயலன்றே. (௫௭)

அச்சுவத்தமென்றொருமரமதிலிரண்டரும் பறவைகள்வாழும், நச்சுமங்கொருபறவையம்மரக்கனி நன்றுநன்றெனத்தின்னும், மெச்சுமங்கொருபறவைதின்னாதென வியங்கியப்பொருளாக, வைச்சுமாமறைசீவனையீசனை வகுத்தவாறறிவாயே. (௫௮)

இந்தச்சீவனால்வருமறுபகையெலாமிவன்செயலென்னாமல், அந்தத்தேவனால் வருமென்றமூடர்களதோகெதியடைவார்கள், இந்தச்சீவனால்வருமறுபகையெலாமிவன்செயலல்லாமல், அந்தத்தேவனாலன்றெனும்விவேகிகளமலவீடடைவாரோ. (௫௯)

நலமெய்யையனேயெல்லவர்க்குந் தெய்வநாயகன்பொதுவானால், சிலரைவாழ்வித்தல்சிலரொடுகோபித்தல் செய்வதேனென்றாயேல், குலவுமக்களைத்தந்தைபோற்சிட்டரைக் குளிர்ந்துதுட்டரைக்காய்வன், கலைகணல்வழிவரச்செயுந்தண்டமுங்கருணையென்றறிவாயே. (௬௦)

மனைவிலங்கறுமைந்தனேகற்பக மரங்கனல்புனன்மூன்றும், தனையடைந்தவர்வறுமையுஞ்சீதமுந்தாகமுந் தவிர்த்தாலும், அனையவீசனுமடைந்தவர்க்கருள்செய்வனகன்றவர்க்கருள்செய்யான், இனையகுற்றங்களவர்குற்றமாகுமென்றெண்ணிநீயறிவாயே. (௬௧)

ஒன்றுகேண்மகனே புமான்முயற்சியா லுறைத்துமாநுடர்க்கீசன், நன்றுசெய்யவேகாட்டியநூல்வழி நடந்துநல்

லவர்பின்னே, சென்றுதுட்டவாதனைவிட்டு விவேகராய்ச் செனித்தமாயையைத்தள்ளி, நின்றுஞானத்தை யடைந்தவர் பவங்கள்போ நிச்சயமிதுதானே. (௬௨)

இந்தஞானந்தான்வருவதெப்படி யெனிலிடைவிடாவிசாரத்தால், வந்தடைந்திடும்விசாரந்தானேதெனின் மனாதியாஞ்சரீரத்தில், இந்தநானெவன்சித்தெதுசடமெது விரண்டுமொன்றுக்கூடும், பந்தமேதுவீடேதெனவுசாவுதல் பகர்விசாரமதாகும். (௬௩)

போனசன்மங்கடமிலநுட்டித்தநற்புண்ணிய பரிபாகம், ஞானமாக்குமே விசாரமேனென்றிடி னாமுரைத்திடக்கேளாய்,ஆனபுண்ணிய மீசுரார்ப் பணஞ்செயினசுசிபோஞ் சுசியாகும், மானதம்பினை விசாரித்துஞானத்தை மருவுமென்றறிவாயே. (௬௪)

பத்தியும்வயிராக்கியமும்பரலோகமுமணிமாதி, சித்தியுந்தவநிட்டையும் யோகமுந் தியானமுஞ்சாரூப, முத்தியுந் தரும்விசித்திரகருமங்கண் மோகமாத்திரந்தள்ளும், புத்திதந்திடலருமையோவிசாரமேன்புண்ணியகுருமூர்த்தி. (௬௫)

வேடமாறியபேர்களையறியவேவேண்டினான்மகனேகேள்
கூடமாமவர்சுபாவங்கள்சீலங்கள்குறிகளாய்ந்தறியாமல்
ஓடியுங்குதித்துந் தலைகீழ்நின்றுமுயர்ந்தகம்பத்தேறி
ஆடியும்பலகருமங்கள்செய்யினுமவருண்மைதெரியாதே. ()

இன்னவாறந்தப்பிரமத்தையறிவிக்கு மிலக்கணத்தால் வேதம், சொன்ன ஞானமும்விசாரத்தால்வருமன்றிச் சுருதிநூல்படித்தாலும், அன்னதானங்கடவங்கண்மந்திரங்களா

சாரங்கள் யாகங்கள், என்னசெய்யினுந்தன்னைத்தா னறிகின்றதிவைகளால்வாராதே. (௬௭)

துளங்குதர்ப்பணமழுக்கறக்கைக்கொண்டுதுலக்கினாற்போமன்றி, விளங்குபுத்தியாலுலகிலார் துலக்கினார் விமலதேசிகமூர்த்தி, களங்கமாகு மஞ்ஞானமுமப்படிக் கருமத்தாற்கழுவாமல், உளங்குறித்தஞானத்தினாலெப்படி யொழியுமீதருள்வீரோ. (௬௮)

தர்ப்பணத்தினிற்களிம்புவாஸ்தவமலஞ் சகசமாதலின் மைந்தா, கற்பளிங்கினிற்கருநிறஞ்சகசமாக் கறுத்ததன்றாரோபம்; தர்ப்பணத்தினிலழுக்கறவேண்டினாற் சாதனத்தொழில்வேண்டும், கற்பளிங்கிலாரோபமே கறுப்பென்றுகண்டிடமனம்போதும். (௬௯)

இங்குமப்படிச்சச்சிதாநந்தத்தி லிடர்சடம்பொய்மூன்றும், தங்குமாயையின் கற்பிதமன்றியே சகசவாஸ்தவமன்றே, பங்கமாகுமஞ்ஞானத்தைக்கருமங்கள் பகைசெயாதுறவாக்கும், துங்கஞானமேகருமவஞ்ஞானத்தைச்சுடுகின்றநெருப்பாமே. (௭௰)

மனைக்குள்வைத்தபண்டங்களை மறந்தவன்வருடநூறமூதாலும், நினைத்துணர்ந்தபின்கிட்டுமப்படியிந்தநின்மலவான்மாவும், அனர்த்தமானதன்மறதியைக்கெடுத்துத் தன்னறிவினாற்காணாமல், கனத்தகர்மங்க ணாறுகஞ்செய்யினுங் காணாமோகாணாதே. (௭௧)

நன்மையாங்குருவேசுகந்தருவதுஞானமேயெனும்வேதம், தன்மபாவமிச்சிரங்களாற்றேவர் கடருவிலங்கு கண்மாந்

தர், சென்மமாகுவசாதியாசாரமே செய்தவஞ்சுகமென்று, கன்மகாண்டத்தில் விதித்ததென்விதித்துள காரணமுணா யீரோ. (௭௨)

தினமுமண்ணுகர்பிள்ளைநோய்க்கிரங்கியே தீம்பண்ட மெதிர்காட்டிக், கனமருந்துகளொளித்துவைத் தழைக்கின் றகருணைநற்றாய்போலே, மனையறங்கள்செய் மகங்கள்செய் நன்றென்று மலர்ந்தவாசகஞ்சொல்லும், நினைவுவேறுகாண் சுவர்க்ககாமிகளந்தநின்னையந்தெரியாரோ. (௭௩)

போகமாருயிர்கண்டதையுண்பதும் புணர்வதுமியல்பே காண், ஆகமங்களுஞ்சுபாவத்தைவிதிக்குமோ வத்தனைதெ ரியாதோ, காகமேகறுத்திடுநெருப்பேசுடு கசந்திடுவேம்பே நீ, வேகவாயுவேயசையெனவொருவரும்விதித்திடல்வேண் டாவே. (௭௪)

கள்ளுமூனுநீவிரும்பினன்மகங்கள்செய் காமத்தின்மன தானால், கொள்ளும்பெண்டொடு கலவிசெய்யெனிலிவன் குறையெலாந்தொடானென்றே, தள்ளும்வேதத்தின் சம்ம தஞ்சகலமுந்தவிர்வதேகருத்தாகும், விள்ளுமிவ்விதி யென் னெனிற்பூருவநியமமாம்விதியன்றே. (௭௫)

மதிவிறைச்சிகளுண்ணென்றசுருதிபின் மணந்தபாரொ ணல்பாராய், மிதுனவிச்சையும்புத்திரோற்பத்தியால் விரும் பென்றவிதிபாராய், இதையும்விட்டொழி யதிநயிட்டிகவ ந்நிக் கிகழ்ச்சியற்றதும்பாராய், அதையறிந்துகன்மங்களா சைகளொழிந்தாநந்தமடைவாயே. (௭௬)

உலகுமானவஞ்ஞானமுங்கருமமு முறவென்றவழிகூ டும், பலவுமானவஞ்ஞானமுஞானமும் பகையென்பதுளதா

ல், நிலவிலேமறுப் போலவஞ்ஞானமு நிமலஞானத்தோ டே, குலவிநின்றிந்தச் சிருட்டிகள்செய்யவுங் கூடுமோகுரு மூர்த்தி. (௭௭)

சொரூபஞானமும் விருத்திஞானமு மென்று சோதிஞா னமுமிரண்டாம், சொரூபஞானமே விருத்தியின்ஞானமாய்த் தோன்றும்வேறில்லை மைந்தா, சொரூபஞானமஞ் ஞானசத் துருவன்று சுழுத்தியிற்கண்டாயே, சொரூபஞானத்தின்மரு வுமஞ்ஞானத்தைச் சுடும்விருத்தியின்ஞானம். (௭௮)

துருத்திமாயையைச் சுழுத்தியிற்சுடாததற் சொரூபஞா னந்தானே, விருத்திஞானமாய்ச்சுட்டதெப்படியெனில் வெய் யிலாலுலகெங்கும், பரித்தசூரியன் சூரியகாந்தத்திற் பற்றி யக்கினியாகி, எரித்தவாறுபோற்சமாதியில்விருத்தியா லெரி க்குமென்றறிவாயே. (௭௯)

அருளுமையனேதிரிவிதகரணத்தா லாகியதொழிலெல் லாம், கருமமல்லவோவிருத்திஞானமு மந்தக்கரணகாரியம ன்றோ, உரியகர்ம மஞ்ஞானத்தைக் கெடுக்குமென் றேதினு லாகாதோ, பெரியஞானமென் றதற்கொருபெயரிட்ட பெரு மையையுணாயீரோ. (௮௦)

விருத்திஞானமந்தக்கரணத்தொடு விருத்தியாகிலுமை ந்தா, ஒருத்திமக்களே தங்களிற்பகைக்கின்ற துலகெங்குங் கண்டோமே, கருத்தனாகியபுருடதந்திரங்களாங் கருமங்க ளைவைபோல, வருத்தஞானமோ புருடதந்திரமன்று வஸ்து தந்திரமாமே. (௮௧)

வருத்தகர்மங்கள் செய்யவுந்தவிரவு மற்றொன்றுக்கவு ங்கூடும், மிகுத்தஞானமப்படியன்று தியானமும் விவேகஞா

னமும்வேறே, செகத்திலொன்றையொன்றாவிவன் பாவிக்குந்தியானங்கற்பிதயோகம், முகத்தமாக்கண்ட ஞானமே வாஸ்தவமோகமாய்மயங்காதே. (௮௨)

கண்டறிந்தது ஞானங் கேட்டதுதனைக் கருதுபாவனை யோகம், கண்டபேர்சொலக் கேட்டதுமறந்துபோங் கண்டதுமறவாதே, கண்டவஸ்துமெய் தியானவஸ்துக்கள் பொய் கருவியஞ்ஞானத்தைக், கண்டவக்கணங் கொல்வதுஞானமே கருமமன்றறிவாயே. (௮௩)

சருவமுத்தியைத்தருகின்றதியானமுஞ் சத்தியமன்றென்றால், சருவமுத்தியுஞ்சத்தியமன்றென்று சங்கியாதேநீகேள், உருவங்கேட்டவன் றியானிக்கும்பொழுதி லவ்வுருவம் வாஸ்தவமன்றே, உருவமாகுமப் பொழுதுகண்ணாற்கண்டவுருவம்வாஸ்தவமாமே. (௮௪)

சடமதாகியதியானமெய்யாகிய சர்வமுத்தியைநல்கும், இடமதானதெப் படியெனிலவரவர் தியானமே பிறப்பாகும், உடலமாசையாற் றியானிக்கிற்றியானித்த வுடல்களாகுவர் மைந்தா, தொடர்பவங்கெடச்சொரூபமேதியானிக்கிற்சொரூபமாகுவர்மெய்யே. (௮௫)

பிரமரூபத்தைத் தியானித்தபேர்களும் பிரமமாகுவரென்றால், நரசரீரமாங் குரவனேவிசாரமேன் ஞானமேனென்னாதே, பரமபாவனை பரோட்சமாம்பின்பந்தப் பரோட்சமேயபரோட்சம், திரவிசாரமா ஞானமாமுத்தியாந் தீர்வையீதறிவாயே. (௮௬)

வீடதாம்பரி பூரணசொரூபத்தில் விருத்திஞானமுங்கூடிச், சேடமாகினா லகண்டமாமநுபவ சித்தியெப்படியென்

றால், சாடிநீர்மண்ணைப் பிரித்ததேற்றாம்பொடி தானுமண்ணொடுமாயும், ஊடிஞானமுமறிவிலாமையைக் கெடுத்தொக்கவேகெடுந்தானே. (௮௭)

இந்தநிச்சயமுத்தருளநுபவ மிருப்பதெப்படியென்றால், சிந்தையற்றபூமண்டலவிராசனுஞ் சிசுவும்போற்சுகமாவர், பந்தமுத்திகண்மறந்துபோமுண்டென்று பலர்சொலினகையாவர், அந்தரத்தையுண்டுமிழ்ந்ததோர் கொசுகெனுமவர்களைநகையாரோ. (௮௮)

மலடிமைந்தனுந்தாணுவிற்புருடனும் வான்மலர்முடிசூடி, இலகுகந்தர்ப்பநகரிலே சுத்திகையிரசதம்விலைபேசிக், கலசமாய்முயற்கொம்பினாற்குத்தியே களைத் திருவருமாண்டார், அலகையாயினொனும்விவகாரத்தை யறிந்தவன்மயங்கானே. (௮௯)

மாயையென்பதுபொய்யெனி லதுபெற்றவகையெலாம்பொய்யாமே, தாயையன்றிமக்களுக்கொரு பிறவியுஞ்சாதியும்வேறுண்டோ, சேயசொர்க்கமுநரகமு நன்மையுந் தீமையும் பாராமல், தூயசத்துச்சித்தாநந்தபூரணசொரூபமாயிருப்பாயே. (௯0)

பங்கயாசனன்முதற்பலதேவரும் பாருளபெரியோரும் கங்கையாதியாந் தீர்த்தமுந்தேசமுங் காலமுமறைநாலும், அங்கமாறுமந்திரங்களுந்தவங்களுமசத்தியமெனச்சொன்னால், எங்களையகனேயதனாற் குற்றமில்லையோமொழியீரோ. ()

சொற்பனந்தனிற்கண்டத்தைப்பொய்யென்று சொல்வதுபிழையானால், அற்பமாயையிற்றோன்றியசகங்களை யசத்

தெனல்பிழையாமே; சொற்பனந்தனிற்கண்டதைப் பொய்
யென்றுசொல்லலாமெனின்மைந்தா, அற்பமாயையிற்றோன்
றியசகமெலாமசத்தியமெனலாமே. (௯௨)

பொய்யைமெய்யென்றமூடர் புண்ணியரொன்று புராண
ங்கூப்பிடுமானால், மெய்யைமெய்யென்றஞானிக்குக் குற்றங்
கள்விதித்தசாத்திரமுண்டோ, பொய்யதேதெனினுமரூபங்க
ளாம் பூதமாகியமாயை, மெய்யதேதெனிற்சச்சிதாநந்தமா
ய் வியாபிக்குமான்மாவே. (௯௩)

மாயையென்பதேதுடையராரொப்படி வந்ததுவருவா
னேன், மாயையென்பதுபிரமத்தின்வேறெனின் வஸ்துவுமிர
ண்டாமே, மாயையென்பதும்பிரமமுமொன்றெனின் வஸ்து
வும்பொய்யாமே, மாயையென்றமேகங்களுக்கொரு சண்ட
மாருதகுருமூர்த்தி. (௯௪)

அதனையின்னதென்றுரைத்திடப்படாமை யாலவாச்சிய
வடிவாகும், இதுதனக்குள துடலியா னுலகுமெய் யெனும
வருடையோர்கள், கதையிலாதபொய்வந்ததிப்படியென்று
கண்டபேரிலைமைந்தா, விதனமாயையேன் வந்ததென்றூற்
புத்திவிசாரமற்றதனாலே. (௯௫)

அருவமாகுமாயாவிவித்தைகள்விளையாடுமுன்றெரியா
வே, உருவமாம்பலகந்தர்ப்பசேனையா யுதித்தபின் வெளியா
கும், பிரமசத்திகளநந்தமாமதைக்கண்டு பிடித்திடல்கூடா
தே, பரவுபூதங்கள்கண்டநுமானத்தாற் பலருக்கும்வெளி
யாமே. (௯௬)

காரியங்களுஞ்சத்தியாதாரமுங் காணுமற்றதுமாயம்,
பாரினின்றமாயாவியுஞ்சேனையும் பார்ப்பவர்கண்காணும்,வீரி

யந்திகழ்வித்தையாயினசத்தி வெளிப்படாததுபோலே, பேரி
யற்பிரமத்துக்குமுலகுக்கும் பிறிதுசத்திகளுண்டே. (௯௭)

சத்திசத்தனைத்தவிரவேறன்றுகாண் சத்தனுமாயாவி,
வித்தைகாட்டியவிந்திரசாலம்பொய் வித்துவான் மெய்போ
லப், புத்திமைந்தனேசத்திமானாகிய பூரணவான்மாவின், வ
த்துநிர்ணயஞ் சொன்னதிட்டாந்தத்தின் வழிகண்டு தெளி
வாயே. (௯௮)

இல்லையாகியசத்தியையுண்டென்ப தெப்படியெனக்கே
ட்கில், புல்லையாதியாமசேதனப்பொருளெலாம் பூத்துக்கா
ய்ப்பனபாராய், நல்லையாமகனேயதிற்சிற்சத்தி நடந்திடாதி
ருந்தக்கால், தொல்லையாய்வருஞ்சராசரவுயிர்க்கெலாஞ்சுபா
வங்கள்வேறாமே. (௯௯)

கருப்பைமுட்டையுட்பறவைகள் பலநிறங்கலந்தசித்தி
ரம்பாராய், அருப்பமாஞ்சத்திநியமமில்லாவிடி லரசிலாநகர்
போலாம்,நெருப்புநீரதாங்கசப்புமேமதுரமாநீசனுமறையோ
தும், பொருப்புமேகமாங்கடலெல்லாமண்களாம் புவனமிப்ப
டிப்போமே. (௧௦௦)

ஆர்க்குங்காணவுமறியவும்படாதென்று மவாச்சியவடி
வென்றும், சேர்க்குநாமரூபப்பயிர்வித்தென்றுஞ் செப்பிய
சிற்சத்தி, பேர்க்குமாறெங்ஙன்பிறித்திடப்படாதெனிற் பிரம
பாவனையொன்றாப், பார்க்குமாறெங்ஙன்முத்தியாகுவ தெங்
ஙன் பரமசற்குருமூர்த்தி. (௧௦௧)

வாயுத்தம்பனஞ் சலத்தம்பனம் மணிமந்திரமருந்தா
லே, தேயுத்தம்பனஞ்செய்திடிலதிலதிற் சிறந்தசத்திகளெ
ங்கே, நீயச்சச்சிதாநந்தமாய்வேறன்று நினைந்திடாதிருப்

பாயேல், மாயச்சத்திபோமீதன்றிமந்திரமறைகளிற்காணு
மே. (கoஉ)

மேவுமண்ணிலவ்வியத்தமேவியத்தமாம்விவகரித்திட
வேண்டில், நாவினன் மண்ணைக்குடமென்பரக்குட நசிப்பது
நாவாலே, பாவுநாமரூபங்களைமறந்துமன் பார்ப்பதே பர
மார்த்தம், சீவபேதகற்பிதங்களைமறந்துநீசின்மயமாவாயே.

பூரிக்குங்கனசச்சிதானந்தத்திற்பொய் சடந்துயர் மூன்
றும், தூரத்தாயினுந்தோன்றுபாழ்விபரீதங் திடைப்பதெப்
படியென்றால், நீரிற்றோன்றுந்தன்னிழறலைகீழதாய் நின்றலை
யினுநேராய்ப், பாரிற்றோன்றியதன்னைநோக்கிடிலந்தப் பாழ்
நிழல்பொய்யாமே. (கoச)

ஞானங்காரண மறிபொருள்காரிய நாமரூபப்பேய்கள்,
ஆனதெப்படியழிந்ததெப்படியென் வாய்குதல்பலனன்றே,மா
னமைந்தனே நீர்க்கசொப்பனசகம்வந்ததும்பாராமல், போ
னதும்நினையாமலுன்போதமாய்ப்பூர்ணமாயிருப்பாயே. ()

அசத்திலெம்மட்டுண்டம்மட்டும்பராமுகமாகினுலம்மட்டும்
நிசத்திலுள்விழிப்பார்வையாமிப்படிநிரந்தரப்பழக்கத்தால்
வசத்திலுன்மனநின்றுசின்மாத்திரவடிவமாயிடின்மைந்தா
கசத்ததேகத்திலிருக்கினுமாநந்தக்கடல்வடிவாவாயே. ()

வேறு.

தானன்றிவேறொன்றுமில்லாதபூரணச்சச்சிதாநந்தகுண
மாய், ஊனின்றவுயிர்தோறு மொன்றாகுமென்றாலஃதொக்
கின்றபடிகண்டிலேன், நானென்றசீவன்கள் சத்தானவகை

யொக்குஞானங்கள் வெளிகண்டதால், ஆநந்தமிதுபோல
வெளியாகவுதியாதவடைவேதுகுருநாதனே. (கoஎ)

உருவங்களிரதங்கள் பரிசங்க ளொருபூவி லொன்றாகு
மென்றாலுமே, கரணங்களோரொன்றி லோரொன்றுதெரியு
ங்கணக்கன்றிவாராதுகாண், அருமந்தசச்சிதாநந்தச்சுபாவ
ங்களான்மாவின்வடிவாகிலும், பிரபஞ்சமயமாம் விருத்திபே
தத்தினாற்பேதங்களாமைந்தனே. (கoஅ)

தாமதமிராசதஞ்சாத்துவிதமுக்குணத் தால்வரும் விரு
த்திமூன்றும், ஆமலவ்கண்மூடமுங்கோரமுஞ்சாந்தமும் மபி
தானமாகுமகனே, ஏமுறவிருக்கின்றசச்சிதாநந்தங்களென்
றென்றுமொன்றாகிலும், நாமுனைக்கும்விருத்திப் பிரிவினாற்
சொருபஞானதிபிரிவாகுமே. (கoகூ)

சடமானமூடத்தருக்கல்லுமண்களிற் சத்தொன்று மே
தோன்றுமால், விடமானகாமாதிகோரத்திலாநந்தம் விளை
யாதுமற்றவைகளாம், திடமானவொழிவாதி சாந்தத்திலே
சச்சிதாநந்த மூன்றும்வெளியாம், மடமானமூடங்கள் கோ
ரங்கள்விடுசாந்த மனமாகிலாநந்தமே. (ககo)

இகமானகுருநாதனேசச்சிதாநந்த மெனுமிலக்கணம
றிகிலேன், அகலாதசத்தாவதேது சித்தாவதே தாநந்தமே
தென்றிடில், மிகுகாலமூன்றுங் கெடாதிருப்பதுசத்து வேறு
பாடறிதல்சித்தாம், மகிழ்காமநுகர்போது சுகமாகுமநுபூதி
வாழ்வென்பதாநந்தமே. (ககக)

நாசச்சரீரத் திருக்குஞ்சரீரிதனை நால்வேதமாவாக்கிய
ம், நீசச்சிதாநந்தமென்றிடினுமாசிரியர் நீபிரமமாகுமெனினு
ம், மாசற்றசச்சிதாநந்த நானென்னவிவன் மன்னுமநுபவ

மெங்ஙனே, கோசப்புரங்களையிடித்துத்தகர்க்குமத குஞ்சரக்குருநாதனே. (௧௧௨)

சென்மாந்தரஞ்செய்த வினைகளுடனுருமெனிற் செல்காலமிவனுண்டலோ, கன்மாநுபவநரக சொர்க்கமெனில்வருகின்ற காலத்துமிவனுண்டலோ, உன்மாதயாதனு வுடல்கடவுளுடன்மநுட வுடன்மாறிமாறியழியும், தன்மாயவுடல்கெடினு மிவனிருப்பதுகொண்டு சத்தென்பதொக்குமகனே. ()

இருளாகமூடுஞ் சுழுத்தியிலிராத்திரியி லிரவிசுடரற்றபொழுது, மருளாமலிருளையும் பொருளையுந்தெரிகின்றவகைகொண்டுசித்தாகுமே, பெருவாழ்வுமிக்கதானேதன்னிடத்தினிற் பேராதபிரியமதனுல், அருகாதபிரியஞ் சுகத்தில்வருமாதலா லாநந்தமாமைந்தனே. (௧௧௪)

அன்னபானுதிசுகசாதனமதாகையா லார்க்கும்வெகுபிரியமாகும், இனனவாறுன்மாவு மாநந்தசாதன மெனக்கருதல்பொருளல்லவே, சொன்னவான்மாவையொரு சுகசாதனங்களொடு சொல்லுவாயாகின்மகனே, உன்னதாநந்தம் வேறேதநுபவிப்பதா ருபயவான்மாவுமுளவோ. (௧௧௫)

விடயசுகமதில்வருதல்பிரியமாத்திரமாகும் வெகுபிரியமான்மாவிலாம், விடயசுகம்வருபிரிய மாதிவரு மான்மாவில் வெகுபிரியமாறுதிகாண், விடயசுகம்விடலுமாங் கொளலுமாமான்மாவைவிடுவதெவர் கொள்வதெவர்பார், விடயசுகபோகங்கள்விடுமவனையவனுல்விடப்படாதொருநாளுமே. ()

வேகின்றகோபங்களா லென்னைநான்கொன்று விடுகிறேனென்றுசிலபேர், சாகின்றபடியினுற் றன்னையே தான் கொன்று சாவனெனல் சங்கையலவே, தேகந்தனைக்கொல்லுமவனுல்விடப்பட்டதேகமவனல்லன்மகனே, ஆகந்தனிற்கோபமலதுதனையொருநாளு மான்மாவெறுப்பதிலையே. ()

தாகப்படும்பொருளிலும் மகன்பிரியமாந் தனயனிலுமுடல்பிரியமாம், ஆகத்திலும்பிரிய மிந்திரியமாங்கரண மதனிலும்பிரியமுயிராம், ஏகப்பிராணனிலும்வெகுபிரியமான்மாவிலிந்தவான்மாமுக்கியம், ஊகத்திறுற்கௌண மித்தைகர்த்தாமூன்று மோரொன்றிலதிகமகனே. (௧௧௮)

கெடலானபொழுதிவன் காணிக்குமகனுன கௌணவான்மாமுக்கியம், விடலாதவுடலம் பரிக்குநா ளுடலான மித்தையான்மாமுக்கியம், திடமானநன்மைகதி வேண்டினுற் கர்த்தனுஞ் சீவவான்மாமுக்கியம், சடமாயுமுத்தியினின்ஞானவான்மாவான தானேமகாமுக்கியம். (௧௧௯)

புலியுமநுகூலமெனி லிட்டமாம்பகைசெயிற் புதல்வனெனினும்வெறுப்பாம், உலகிலிருவகையு மல்லாதபுல்லாதியிலுதாசீனமாமாதலான், மலினமறுசின்மயன் பலவகையுமிப்படி மகிழ்ச்சியில்விருப்பமிகழான், அலகிலாநந்தவடி வாகுமுன் சொரூபத்தை யாராய்ந்துபார்மைந்தனே. (௧௨௦)

மானஞ்சிறந்தகுருநாதனேயாநந்த வகைகளெத்தனையென்னிலோ, ஞானந்திகழ்ந்தபிரமாநந்தம்வாசனு நந்தம் விடயாநந்தமென், றாநந்தமூன்றுவித மெட்டுவகை யென்பர் சிலரவ்வைந்துமிதிலடக்கம், யானந்தவகைசொலக் கேண் மைந்தனேயெட்டு மிஃதின்னதின்னதெனவே. (௧௨௧)

போகத்தில்வருசுகம் விடயசுகமித்திரைப் போதுளது பிரமசுகமாம், மோகத்தனந்தலிற்சுகம்வாசனைச்சுக முழுப்பிரியமான்மசுகமாம், யோகத்திலுளதுமுக்கியசுக முதானை

முற்றசுகநிசசுகமதாம், ஏகத்தைநோக்க லத்துவிதசுகம் வா
க்கியமெழுந்தசுக ஞானசுகமே. (கஉஉ)

இவ்வாறுரைசெயுஞ்சுகபேதங்களி னியல்பாமவைசொ
லமகனேகேள், ஒவ்வாநனவினி லுழல்வானிடர்கெட வுறங்
குஞ்சயனமதுறுநேரம், செவ்வாமன மகமுகமாமதிலொளிர்
சித்தின்சுகநிழல் சேருங்காண், அவ்வாறிவனுள மகிழ்வாம
நுபவமதுதான்விஷயசுகாநந்தம். (கஉங)

ஈனந்தருசுகவிடயந்திரிபுடி யிடராமெனமன மசையா
மல், சேனந்தனது குலாயர்தனில்விழு செயல்போனித்திரை
செறிசிவன், தானந்தமில் பரனுடனென்றுவ னெருதனையல்
லதுபிறநினையாமல், ஆநந்தமயனுமாவன்சுகமிகு மதுதானு
யர்பிரமாநந்தம். (கஉச)

தூங்குஞ்சுகமதுபிரமச்சுகமெனல் சுருதிப்பொருள்விழி
துயில்வோர்கள், தாங்கும்மலரணைநன்றுகச்சிலர் சம்பாதிப்
பதுதானுசகம், தீங்குந்நன்மையு மாண்பெண் முறைமையுந்
தெரியாதமளிசெய் பொழுதேபோல், ஆங்குள்வெளிகளுமறி
யாவநுபவ மதனலதுபிரமாநந்தம். (கஉரு)

உதவும்புவியினி லொருவன்னநுபவ மொருவன்மனதி
னிலுதியாதே, மதியுங்கெடுகிறதுயில்கொண்டாநந்த மயன
ன்றேசுகமுறுகின்றான், இதுவிஞ்ஞானமயனுஞ்சிந்தையி னி
னைவாய்வந்திடலழகன்றே, சுதைவிண்ணோர்புகழ் குருவே
நீரிது சொல்லீர்சகமும்வல்லீரோ. (கஉசு)

செய்யும்வெண்ணெயு மிருபேர்களுமறி நினைவிற்பிறிவ
றிவினிலில்லை, செய்யுந்நனவினி லிறுகும்மனதொடு சேருஞ்சி
ன்மயவிஞ்ஞானன், நையுந்துயர்மன நழுவும்பொழுதுணர்

ஞானச்சுகமுணுமாநந்தன், பெய்யுந்துளிகளு நீருங்குள
மொடுபோகும்போ லிவர் பிறிவன்றே. (கஉஎ)

ஒன்றாகியபிரமாநந்தச்சுக மொழிவானேன்வெளிவரு
வானேன், என்றான்முன்செய்த கருமம்வெளியினி லிழுக்கு
ஞ்சுழுத்திவிட்டெழுந்தோனும், நன்றாயினசுக மகலான்வெ
ளியினுநடவான்மறதியும பெறமாட்டான், அன்றாமெனவிரு
ந்திறங்குஞ்சிலகண மதுவேவாதனை யாநந்தம். (கஉஅ)

அந்தக்கணமுடலகமென்றிடர்களி லலைந்தே சுகந்தனை
மறந்தேபோம், முந்தைச்செயும்வினை சுகதுக்கந்தரு மோன
ந்தருநடுவடிவேகாண், எந்தப்புருடனு மொருசிந்தையுமற
விருந்தேனெனலநுபவமாகும், இந்தப்படித னுதாசீனச்சுக
மிதுவேநிசமெனு மாநந்தம். (கஉகூ)

நிசமானதுமுக்கியமோகுடத்துள நீரன்றேவெளியீரந்
தான், வசமாவகங்கரமறைந்தானிசமது படிந்தான்முக்கிய
வகையாகும், திசையார்திரிசயமறியாதேதுயில் செறியாதே
யுடறறிபோலே, அசையாதேமதி சமமாகியநிலையதுதான்
முக்கியவாநந்தம். (கங0)

மனுடன்மனுடகந்தருவன்றேவநன்மாகந்தருவனென்
பிதிரோடே, பனுமாஜானர்கள் கருமத்தேவர்கள் பகர்முக்
கியரிந்திரனுசான், கனமார்பிரஜாபதியென்விராட்டுபொன்
கர்ப்பப்பிரமனென்றின்னோர்கள், பினவாநந்தங்கணுளயாம்
பிரளய வெள்ளக்கடல்பிரமாநந்தம். (கஙக)

எவனுகிலுமிந்தத்துரியாதீதத்தி லேழாம்பூமியி லிருந்
தானேல், அவனுரதன்சுகன் சிவன்மாலயன்முத லறிவோ
ரநுபவசுகபோதம், விவகாரதிர்சயமிதுவே யநுபவ மென

முன்சொல்லியவிவகாரி, உவமானமுமறி மகனேயவனடி
யுதிரும் பொடிகளென் முடிமேலே. (௧௩௨)

(வேறு.)

இந்தவாறைந்துசுகஞ் சொல்லினோம் வித்தைசுக மினி
மேற்சொல்வோம், முந்தமாயையுஞ் சச்சிதானந்தப் பொரு
ளுமேமொழியும்போதில், அந்தமாமத்துவிதசுக மான்மசுக
மிரண்டுமங்கேசொன்னோம், தொந்தமாற்றிய மகனே யின்
னமுனக்கையமுண்டேற்சொல்லுவாயே. (௧௩௩)

குகன்றனையுமெனையுமுலகினையுமீன்றளித்தருளுங் குரு
வேகேளீர், புகன்ற சச்சிதானந்தப் பதங்கடனித்தனியாகிப்
பொருள்வேறானால், உகண்டமனமுறைப்பதெங்ஙன்பரியாய
பதங்களைப்போ லுறவுகாணேன், அகண்டமாயொருசுவை
யாய்த்தேனீக்கூட்டியமதுவாயறிவிப்பீரோ. (௧௩௪)

குளிரிளகல்வெண்மையென்றபதங்களினானீர்மூன்றுகூ
றாயிற்றோ, ஒளிதவனஞ்செம்மையென்றபதங்களாலக்கினியு
மொருமூன்றாமோ, வெளிமுதலாஞ்சகமசத்துமூடமிடமென
ப்பிரித்துவிலக்கிவேதம், எளிதறியமுரண்மொழிந்தசத்தாதி
யெனும்பிரமமேகந்தானே. (௧௩௫)

நித்தியம்பூரணமேகம்பரமார்த்தம்பரப்பிரம நிதானஞ்
சாந்தம், சத்தியங்கேவலர்துரியஞ்சமந்திருக்குக்கூடஸ்தன்
சாட்சிபோதம், சுத்தமிலக்கியஞ்சநாதனஞ்சிவன் றத்துவம்
விண்சோதியான்மா, முத்தம்விபுசூக்குமமென்றிவ்வண்ணம்
விதிகுணங்கண்மொழியும்வேதம். (௧௩௬)

அசலநிரஞ்சனமமிர்தமப்பிரமேயம் விமலம் வசனாதீத
ம், அசடமநாமயமசங்கமதுல நிரந்தரமகோசரமகண்டம்,

அசமநந்தமவிநாசிநிர்க்குணநிட்களநிரவயவமநாதி,அசரீரம
விகாரமத்துவிதமெனவிலக்காமநேகமுண்டே. (௧௩௭)

இன்னவகைவிதிவிலக்குக்குணங்களன்றாய்ச்சேர்ந்தொ
ருமித்தெல்லாங்கூடிச், சொன்னபொருளொன்றன்றி யிரண்
டில்லையொருபொருளைச் சொல்லுஞ்சொற்கள், பின்னபத
மாமதனாற்சத்தாதி குணப்பொருளாம்பிரமமேகம், அன்ன
பொருளொருமையறிந்தகண்டபரிபூரணமாயாவாய்நீயே.

நிற்குணவத்துவின் குணங்களுரைப்பதுதாய்மலடியெ
னநிகரொன்றாதே, சற்குணனே வத்துநிலை யுரையாமலறியவ
ல்லசதுரருண்டோ, நற்குணவேதங்களிந்தச்சீவன்முத்திபெ
றப்பிரமஞானந்தோன்றச், சொற்குணங்கள் பிரமத்தின்கு
ணங்களன்றுபிரமமாஞ்சொரூபந்தானே. (௧௩௯)

மோகவிருள் கெடக்கோடியருணனென வருகுருவே
மொழியக்கேளீர், ஏகபரிபூரணமாமென்சொரூபமென்னுள
த்திலிருக்கும்வண்ணம், ஆகமங்கள்சொன்னபடி யென்னையக
ண்டார்த்தமாவறிந்தேனையா, ஊகமுமொத்திடவுரைத்தாற்
பசுமரத்திலாணிபோலுறைக்குநெஞ்சே. (௧௪௦)

சத்தேசித்தாகுமயலெனிலசத்தாமசத்தானாற்சாட்சியெ
ங்கே, சித்தேசத்தாகுமயலெனிற் சடமாஞ்சடங்களுக்குத்தி
தியுமில்லை, ஒத்தேதோன்றியசத்துஞ்சித்துநல்லசுகமாகுமூக
த்துக்கோர், வித்தேயன்னியமாகிற்சடமசத்தாஞ்சுகாநுபவம்
விளைந்திடாதே. (௧௪௧)

வீயாதசத்துமுன்னம் விளங்குவதுதன்னாலோவேறொன்
றாலோ, வாயால்வேறெனிலதுவு மசத்தோசத்தோ வசத்தே
ன்மலடிமைந்தன், பேயாகாரியஞ்செயுமோசத்தெனவிப்படி
யதையும்பிரித்துச்சொன்னால்,ஓயாதவவத்தையாங்குதர்க்க
விகற்பங்களைவிட்டொழிந்திடாயே. (௧௪௨)

சுருதியுத்தியொத்ததுபோலநுபவமுங்கேள் சுழுத்திச்
சுகவாநந்தம், மிருதிவடிவாதலிலவ்வாநந்தமே யறிவாம்
வேறங்கில்லை, கருதுபிரளயஞ்சுழுத்தியிரண்டிலுநீயிருந்திரு
ளைக்காண்கின்றுயே, இருதயத்திப்படி நோக்கியேகபரிபூர
ணமாயிருந்திடாயே. (கசங)

பலகலையுமுணர்ந்தகுரு மொழிந்தபடியிவனுமநுபவம்
விடாமல், பலமலரின்மதுப்போலேசச்சிதாநந்தமொன்றும்
பரமார்த்தத்தைப், பலபொழுதுங்கண்மூடிச்சமாதியிருந்தா
ன்விழித்துப்பார்த்தபோது, பலவடிவாஞ்சராசரசித்திரங்க
ளெலாந்தோன்றுமொருபடமானனே. (கசச)

இதயமொத்தசற்குருவேநமக்கிதுவே வினேதமன்றியி
னிவேறுண்டோ, அதையுரைத்து மதைநினைத்துமிருப்பதன்
றேஞானிகளுக்கானநீதி, முதலுரைத்ததுரியாதீதமுமேழா
ம்பூமியுமுக்கியமாமென்ற, பதமுமதின்வகையுமெனக்கெளி
தாகத்தெளியும்வண்ணம்பணித்திடீரே. (கசரு)

வினவுமிடத் தஞ்ஞான பூமிக ளேழ் ஞான பூமிக ளேழெ
ன்பார், இனியவற்று ளஞ்ஞான பூமிக ளேழையுமுந்தி யியம்
பக்கேளாய், தனிவித்துச்சாக்கிரஞ் சாக்கிர மகாசாக்கிரஞ்
சாக்கிரத்தைச்சார்ந்த, கனவு களுக் கனவுசாக்கிரஞ் சுழுத்தி
யென் றெழுபேர் கணித்தார் மேலோர். (கசசு)

மூந்தவகண்டத்தெழுமோ ரறிவுமாத்திரமதுதான்முதல்
வித்தாகும், இந்தவறிவிற்பண்டில்லா வகந்தைமுளைபோலா
மிதுநனவாம், வந்தவந்துபிறவிதொறுமகமமதை வளருமத
துமகாநனவாம், நந்துமகங்கொடுநனவின் மனோராச்சியஞ்
செயலேநனக்கனவே. (கசஎ)

உண்டுறங்கிமனோராச்சி யஞ்செயல்சொப் பனமெனும்
பேருடையதாகும், பண்டுகனுக்கண்டுமறந்ததைமீண்டுநினை

ப்பதுசொப்பனாநனவாம், மண்டுமிருண்மூடுவது சுழுத்தியா
மஞ்ஞானவகைகள்சொன்னேம், விண்டுநிறைமுத்திதருஞா
னபூமிகளேழும் விளம்பக்கேளாய். (கசஅ)

புலவர்புகழ் முதற்பூமி சுபேச்சை விசாரணை யிரண்டாம்
பூமியாகும், நலதநுமானசி மூன்றும்பூமி சத்துவாபத்தி நா
லாம்பூமி, சொலு மசம்சத்திப்பேரும் பதார்த்தாபாவனைப்
பேருந் துரியப்பேரும், மலினமறுமகனே யைந் தா றேழு
பூமிகளா வகுத்தார் மேலோர். (கசகூ)

துற்சங்கநிவிர்த்திவந்து சிவஞானம் விரும்புவதுசுபேச்
சையாகும், நற்சங்கமொழிவினவி ஞான நூல்பழகல்விசார
ணையா நம்பி, முற்சங்கவேடணைகள்விட றநுமானசி யிந்த
மூன்றினலும், சற்சங்கமனதி லுண்மை யறிவுதித்தல் சத்து
வாபத்திதானே. (கரு0)

தத்துவத்தின் மனமுறைத்து மித்தையெலா மறத்தல
சம்சத்தியாகும், அத்துவிதாநந்தம்வருந்திரிபுடிபோம்பதா
ர்த்தாபாவனையதாகும், வத்துநிலையிருந்தபடி யிருந்தமவுன
சுபாவந்துரியமாகும், இத்துரியபூமியைமுன்றுரியா தீதப்ப
தமென்றதுவுங்கேளாய். (கருக)

முற்புவிமூன்றினுமுலகந் தோன்றுதலாற் சாக்கிரமா
மூன்றற்கப்பால், சொற்பனமாமதுவுமெள்ள நழுவுமைந்தாம்
பூமியேசுழுத்தியாகும், அற்புதமாஞ்சுகாநுபவ மிகுமாறும்
புவிதுரியமதற்கப்பாலோர், கற்பனையிலாதவிட மதீதமென்
றுமௌனமாக்காட்டும்வேதம். (கருஉ)

துரியநிலந்தனைத்துரியாதீதமெனின் மயக்கமென்றுகரு
திமேலோர், அரியதொரு விதேகமுத்தி யதீதமென்பாரது
கணக்கிலாறும்பூமி, மருவுசுழுத்தியிற்காட்சி சுருத்தியென்

பாரொன்பதுநீமனத்திற்கொள்வாய், பெருமைதரு ஞானபூமியின்விகற்பமின்னமுண்டுபேசக்கேளாய். (௧௫௩)

முன்னிலங்களேறிய மூவருமப்பியாசிகளா முத்தரல்லர், பின்னிலங்கள்வரன்வரியான் வரிட்டனெனுஞ்சீவன்முத்தர் பேதமாகும், சொன்னநடுப்பூமிவந்த ஞானிகளேபிரமவித்தாந் தூயமுத்தர், இன்னமுமப்பூமிகளின்பெருமைதனை நீயறியயான்சொல்வேனே. (௧௫௪)

நாலாம்பூமியில்வருமுன் மூன்றுபூமியுமடைந்து நடந்துமாண்டோர், மேலானபதமடைந்து பிறந்துமெள்ள மெள்ளவந்துவீடுசேர்வார், மாலானபவத்தில்விழார் முதற்பூமிகிடைப்பதுவேவருத்தமைந்தா, காலான முதற்பூமிகைவந்தான்முத்தியுங்கைவந்ததாமே. (௧௫௫)

இப்புவியிலிஞ்ஞான பூமியொன்றிலிரண்டிலடைந் திருந்தாரானால், அப்புருடர்மிலேச்ச ராகிலுமுத்தர் குருபாதத்தாணைமெய்யே, தப்புரையென்றவர்கெடுவார் நடுவான மறைகளைநீசங்கியாதே, செப்புமொழிவழிதிடமாயகம் பிரமமென்றிருந்துதெளிந்திடாயே. (௧௫௬)

பொல்லாதமிலேச்சருக்கும் விதேகமுத்தி தருஞானபூமியென்று, நெல்லாகிமுளைக்குமெனத் தண்டுலமாக்கியகுருவேநீர்சொன்னீரோ, இல்லாளுங் குடும்பம்விட்டுச் சந்நியாசம்புகுந் தேகாங்கியானோர். அல்லாமன் முத்திபெறுமொன்று சிலர் சொலுமயக்கமகற்றுவீரோ. (௧௫௭)

சிட்டர்புகழ்மகனே நீசங்கித்தசங்கைநன்று தெரியக்கேளாய், கட்டழியுந்துறவுநால்வகையாகு மவைகளுக்கங்காகும்பேர்கள், பட்டதுயர்கெடுங்குடீசகம்வெகூதகமஞ்சம் பரமவஞ்சம், விட்டகலுந்துறவுக்குவிராகங்காரணமன்றிவேடமன்றே. (௧௫௮)

மந்தமுந்தீவிரமுந்தீவிரதரமு மெனமூன்று வகைவிராகம், வெந்துயரம்வரும்பொழுது குடும்பத்தை வெறுத்துவரும்விராகமந்தம், இந்தவுடலளவுமனை தனம்வேண்டாமெனவிடறீவிரமென்பார்கள், அந்தணனூர்மித்தையெனவிடலதுதீவிரதரமாமறிந்திடாயே. (௧௫௯)

பாவிமந்த விராகத்திற் சந்நியாசங்களொன்றும் பலித்திடாதே, தீவிரத்திற்குடீசகமும்வெகூதகமு மென்றிரண்டு திறங்களுண்டாம், தாவிநடந்திடத்திட மிலாதவர்க்குக்குடீசகமுஞ்சகங்களெங்கும், மேவிநடந்திடத்திட முள்ளவர்க்குவெகூதகமுமெனவிதித்தார்மேலோர். (௧௬௦)

இருவகைதீவிரதரத்துமஞ்ச னென்றும்பரமாஞ்சனென்றுஞ்சொல்வர்வருமஞ்சனுக்குமுத்தி சத்தியலோகத்தன்றிவாராதென்பார், பரமாஞ்சனுக்குமுத்தி யிவ்வுலகின்ஞானத்தாற்பலிக்குமென்பார், திரமருவும்பரமாஞ்சன்றானு மிருவகையாகுஞ்செப்பக்கேளாய். (௧௬௧)

சிஞ்ஞாசுஞானவா னென்றிரண்டுபேர்களவரிற் சிஞ்ஞாசு, மெய்ஞ்ஞான பூமியின்முன் மூன்று பூமியுணடக்கும் விவேகியானோன், சுஞ்ஞானவானென்போன் சீவன்முத்தியடைந்திருக்குந் தூயமேலோன், அஞ்ஞானமகலுமந்தச்சிஞ்ஞாசுமிருவகையாமதுவுங்கேளாய். (௧௬௨)

பந்தமனைதுறந்துசிலரதிதிகளாயிருந்தடைவர்பரமஞானம், அந்தணர்மன்னவர்வணிகர்சூத்திரராயிருந்துசிலரடைவர்ஞானம்,இந்தவகைச்சாத்திரத்து முலகத்துநடப்பதுகண்டிருந்துமைந்தா, சிந்தனையின்மயக்கமென்னே சுருதியுத்தியநுபவத்தாற்றெளிந்திடாயே. (௧௬௩)

(வேறு.)

பிறந்ததுண்டானாலன்றோ பிறகுசாவதுதானுண்டாம்
பிறந்ததேயில்லையென்னும் பிரமமாவதுவுநானே
பிறந்ததுநானென்றாகிற் பிரமமன்றந்தநானே
பிறந்ததுமிறந்ததற்ற பிரமமாநானேநானே. (௧௬௪)

நானென்றபிரமமான நானேநானறியேனென்றால்
நானென்பதேதுபின்னை நம்முடைப்புந்தியென்னில்
தானதுமயக்கந்தன்னிற் சாகுமேசாவாதாகி
நானெனநிறைந்திருந்த ஞானமாநானேநானே. (௧௬௫)

நிறைந்தவாறெந்தவாறு நிலைதெரிந்திலனென்றாயேல்
அறிந்ததாஞ்சுழுத்திதன்னி லானந்தமதுவேயாகும்
குறைந்ததற்கானந்தந்தான் குவலயந்தன்னிலில்லை
நிறைந்ததேயிந்தவான்மா நிதானமிவ்வறிவுதானே. (௧௬௬)

மனத்தினாலெண்ணித்தானே வந்ததிவ்வுலகமாகும்
நினைத்திடிலநேகலோக நிற்பதவ்வறிவிலன்றோ
அனைத்தையுங்கடந்தப்பாலு மந்தமற்றறிவிதாமென்
றெனைத்தனிவிசாரித்திட்டா லேகமாய்நிறைந்தோனானே ()

அந்தவாறிருந்துகொண்டே யானந்தமநுபவிக்க
எந்தவாறிருந்துகொண்டா லெனக்கிதுதெரியுமென்னில்
இந்தமூன்றவஸ்தைதம்மு ளெழுந்திடும்விருத்திநீக்கில்
அந்தவாறிருந்துநீயு மானந்தமடையலாமே. (௧௬௮)

வாதனாவசத்தினாலே வருகிறவிருத்தியெல்லாம்
ஏதினாலடக்கலாகு மென்றுதான்விசாரஞ்செய்யில்
போதமாமிராசன்றானாய்ப் புந்தியைம்புலன்களெல்லாம்
தாதராயிருக்கப்பெற்றாற் சகலமுமடங்குந்தானே. (௧௬௯)

விருத்திகளடக்கவின்னம் விநோதமாம்யோகத்தாலே
திருத்திபோலூதுமுச்சைச் சுகமுடனடக்கிநிற்கும்
கருத்ததற்கில்லையென்னிற் காரணசரீரமாகிப்
பெருத்ததோரவித்தைதன்னைப் பிடுங்கிடலடங்குந்தானே. ()

காரணசரீரந்தன்னைக் களைவதெவ்வாறென்றோதில்
ஆரணம்பொய்சொல்லாதே யதன்பொருளகத்திலுய்த்துப்
பூரணமாகுமென்மேற் புவனங்கடோற்றமென்று
தாரணைவந்ததாகிற் றரித்திடுமெவித்தையெங்கே. (௧௭௧)

அப்படியிருக்கச்சித்த மலைதலால்விவகாரத்தில்
எப்படிகூடுமென்னி லென்னைவிட்டொன்றுமில்லை
இப்படிகண்டவெல்லா மென்மயமென்கனாப்போல்
கற்பிதமென்றுதானே காண்கின்ற சித்துநானே. (௧௭௨)

சித்துநானிறைந்தோனென்ற திடமறவாதிருந்தால்
எத்தனையெண்ணினாலு மேதுசெய்தாலுமென்ன
நித்திரையுணர்ந்தபின்பு நிற்கின்றகனாவேபோல
அத்தனையும்பொய்தானே யானந்தவடிவுநானே. (௧௭௩)

நானெனவுடலைத்தானே நம்பினேனநேகசன்மம்
ஈனராய்ப்பெரியோராகி யிருந்தவையெல்லாமிப்போது
கானலில்வெள்ளம்போலக் கண்டேசற்குருவினாலே
நானெனவென்னைத்தானே நம்பியீடேறினேனே. (௧௭௪)

என்னபுண்ணியமோசெய்தே னென்பாக்கியமோகாணேன்
நன்னிலந்தனிலெழுந்த நாயன்றிருக்கையாலே
தன்னியனானேனா னுத்தரீயத்தை வீசுகின்றேன்
தன்னியனின்னுநானே தாண்டவமாடுகின்றேன். (௧௭௫)

தத்துவஞானம்வந்த சந்தோடவதிசயத்தால்
நித்தமாடுவன்காணென்ற நிலைமுன்னமேயறிந்த
சத்தியமதனாலன்றோ தாண்டவாவென்றழைத்தார்
அத்தனைமகிமையுள்ளோரன்னையும்பிதாவுந்தாமே. (௧௭௬)

வந்ததோரிவ்வாநந்த மகிழ்ச்சியாருடன்சொல்வேன்யான்
சிந்தையிலெழுந்துபொங்கிச் செகமெலாநிறைந்துதேங்கி
அந்தமில்லாததாயிற்றப்படிக்குருவேதாந்த
மந்திரமருளுமீசன் மலரடிவணங்கினேனே. (௧௭௭)

வித்தியாநந்தமிந்த விதமெனவிளம்பினேமே
பத்தியாலிந்தநூலைப் பார்த்தநுபவித்தபேர்கள்
நித்தியதருமநிட்டை நிலைதனையறிந்துசீவன்
முத்தியையடைந்திருந்த முனிவரராகுவாரே. (௧௭௮)

ஆரணப்பொருளாம்வித்தி யாநந்தம்விளங்கவேதும்
காரணங்குறைவிலாமற் கைவல்யநவநீதத்தைப்
பூரணமாக்கவேண்டிப் பூர்வமாநன்னிலத்தில்
நாரணகுருநமக்கு நவின்றனர்யோகில்வந்தே. (௧௭௯)

குலவுசற்குருவின்பாதக் குளிர்புனற்றலைமேற்கொண்டால்
உலகினிற்றீர்த்தமெல்லா முற்றபேறடைவார்போல
நலமையாகுங்கைவல்ய நவநீதநூலைக்க[illegible]
பலகலைஞான நூல்கள் [illegible]ளாய்வாழ்வார். (௧௮௦)

சந்தேகந்தெளி[illegible] முற்றிற்று.

ஆ படலம் [illegible] திருவிருத்தம் - ௨௮௮.
கைவல்யநவநீதம் [illegible]ற்றது.
சாவஞ்சின்மயம்.

